Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کتاب نوم :: شپېلۍ

لیکوال :: عبدالباري جهاني

د چاپ کال :: ۱۳۸۱هـ ش کال

خپرونکی ::صحاف نشراتي مؤسیسه

د چاپ شمېر :: ۱۰۰۰ ټوکه

دشپېلۍ د چاپ ټوله حقوق د خپرونکي اودانلائن حق ئې یوا ځي د بېنوا پاڼي سره محفوظ دي، نوري ویب پاڼي ددې کتاب شعرونه د ماخذ په ښوولو کاپي کولای شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهاني خو دا ځل له "شپېلۍ" سره

"که د غلیم په وینو سره توره مي رانه ورړله

موري د ورور په وینو سره لاسونه نه لرمه

که د ناموس د غلیم خویندي مي سرتوري نه کړې

پر غلیمانو مي د خویندو ستر نه پلورمه

که خپل مورچل مي په سرو وینو لمبولی نه دی

ستا د پلو د دښمنانو سنگر نه ساتمه"

ښاغلی شاعر عبدالباري جهاني د پښتو د نوي شاعرانه دوران، په هغو نومیالیو شاعرانو کې راځي چې پر خپلو شعرونو یې دغه شاعرانه بهیر ښکلی کړی، رنگین کړی او ځلولی دی. له دغې شعري ټولگي څخه وړاندي چې دا دی د "شپېلۍ" په نوم ستاسو په لاس کې ده د شاعر درې نورې ټولگې هم خپرې شوې دي : "ورکه مېنه"، پایکوب" او "د سباوون په تمه" او هغه ټکي چې ښاغلی جهاني یې زما په نظر، زموږ په معاصره شاعرۍ کې زیات ځلولی او د ده د شعر هنگامې یې هري خوا ته خپرې کړې دي، په دې ډول شمېرلی شو:

_ 1د جهاني په شاعرۍ کې، د افغانستان د مقاومت د شاعرۍ ډېرې ستري او لومړنۍ بېلگې خوندي دي. جهاني هغه شاعر دی چې پر افغانستان د کمونېزم او سور یرغل په وړاندې د مقاومت د پیلامې هنگامې یې تودې کړې، دغه بېلگه یې له غمیزې مخکې زمزمه کړه خو لکه وروستیو حالاتو ته چې یې ویلې وي، داسې یې د مقاومت سندرېزه ډالۍ ترې جوړه کړه او د "ناشناس" خواږه غږ نور ښایست هم ورکړ:

دا د مستو پسرلی دی، دا د اور سبزه کوبي ده

هره پاڼه خماري ده، هر گلاب مو شرابي سو

را ایستلې توره راغی، د ساقي د وینو تږی

زموږ مستي چي یې لیدله شیخ پخپله خماري سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګناه په خُم کي رنګ سول د زاهد د پګړۍ ولونه

پر هډوکو يې لړزه ده، ټينګ ايمان يې شيطاني سو

صف ته راغی د رندانو، د اغيارو له ټوليه

موږ يې زهرو ته بللو، خپل سوما يې زقومي سو

په موج خېزه هيبت راغلې د فلك سېلابي کرږي

زموږ بېړی يې ډوبوله خپل توپان يې توپاني سو

د خزان له هر سرکوبه، سل پايکوبه پورته کيږي

هره ترخه نسترن دی، هر يو زوز مو ګلابي سو

اوروي صدفي ځاځکي، ښخوي د مستۍ تخم

هر نرګس ته يې جام ورکړ، هر يو بوټی يې ياغي سو

ربړدوي د زړو تارونه د ګناه شېرينه تنده

ړنګوي د تقوا غرونه هر کلنګ يې فرهادي سو

د روسي يرغلګرو او د هغو د برېڅو په وړاندي د جهاني د شعرونو هنګامې، د افغانانو د سپېڅلي جهاد او مقاومت د ادبي سنګر په ډېرو ارزښتمنو تاريخي برېلګو کي د حسابولو وړ دي، لکه:

وايه شين آسمانه تا کوم بل چېرته ليدلي دي

داسي ارادې چي توپانونه خپلولای سي

داسي ولسونه چي سېلونه اېلولای سي

داسي کلك سوکونه چي ټانکونه اوبولای سي

دغسي سينې چي فلکي سېلاب راګرځوي

دغسي طغيان چي ياغي سوي سېلابونه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسي ناره چي اسرافيل ورڅخه وربېږدي

دغسي قيامت چي دوړخونه خوري اورونه خوري

(تر پايه)

او يا لکه چي په "زما کندهاره" نومي مشهور شعر کي وايي:

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

ځونه ياغي يې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنگيالو وطنه

بيا دي ترنك توپاني سوی وينم

بيا دي ارغند په مستېدو راغلی

بيا ارغسان دی بيا موجونه وهي

بيا دي هلمند په خروښېدو راغلی

بيا د زړې توري د خرپ يادونه

بيا دي په سترگو کي اورونه وينم

بيا له ايوب سره لښکري راغلې

بيا د رېديو داستانونه وينم

لکه چي بيا دي څه يرغل نيت دی

لکه چي بيا دي غورېدو ته زړه سو

لکه چي بيا دي څه په زړه کي گرځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي بیا دي خوځېدو ته زړه سو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه یاغي سوې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګیالو وطنه

ستا د پایلوچو تر پګړیو واری

ستا د تېرو تېغونو جنګ وګرځم

ستا له غرور څخه کاږه تګونه

ستا قهر وګرځم، ستا ننګ وګرځم

بیا د ملالي میوندۍ خرڅښه

بیا توریېکۍ د فرنګ خونه سوځي

بیا د بابا د پاني پت هنګامه

بیا شاه محمود اصفهانونه سوځي

بیا د ګرګین پر کور مرګی مېلمه دی

بیا د میرویس په نامه وغورېدي

بیا د اشرف د انتقام لمبه ده

بیا دي د قهر ویني وخوځېدي

بیا دي لمن له شهیدانو ډکه

بیا د کوچني غازي زانګو زنګوي

بیا دي په وریځو کي سېلونه ګرځي

بیا يې په غېږ کي زلزلې ویښوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

ځونه یاغي يې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګیالو وطنه

د ښاغلي باري جهاني د دغه ډول شعرونو بېلګي بېخي زياتي دي چي د افغانستان د معاصرو ادبیاتو په څېړنه کي به د مقاومت د لومړنيو، لوړو او سترو بېلګو په توګه، د مقاومت په ادبي تاريخ کي مطالعه او څېړل کيږي.

-2د ښاغلي عبدالباري جهاني د شاعرۍ د ګرانښت يو بل راز په دې کي پروت دی چي دغه شاعري له پيل څخه له يو ډول مستۍ، ياغي توب او "مستانه نافرمانۍ" سره ملګرې ده، د همدغه ټکي په پام کي ساتلو سره، جهاني د افغانستان په معاصره شاعرۍ کي ځانګړی دريځ لري. زما په نظر دی د افغانستان د معاصر پښتو شعر د دوو نسلونو تر منځ د ارتباط د کړۍ په توګه باید په پام کي ولرو، د معاصر پښتو شعر د منځنۍ دورې د پای او د نوي شاعرانه دوران تر منځ د پيوستون د کړۍ په توګه. د داوْد خان د جمهوريت په دوره کي)چي د شعري سخت سانسور دوره هم وه(د ده د شعر هنګامې پيل شوې او شاعري يې له پيل څخه له نوښت او مستانه ولولو سره ملګرې وه. د جهاني په شاعرۍ کي دغه "مستانه نافرماني" د دوو کليشو او چوکاټونو په وړاندي راڅرګنده شوه:

الف :- د وخت د سرکاري او حکومتي چوکاټونو او "سرکاري شاعرۍ" په وړاندي.

ب :- د ټولني د هغه وخت د يو شمېر عنعنوي چوکاټونو په وړاندي.

جهاني په خپلو لومړنيو شعرونو کي هم د دغو دواړو چوکاټونو په وړاندي ودرېد او همدغه خبره ده چي فاضل استاد پوهاند رشاد يې "ياغي او مبتکر" شاعر بولي.

د شاعر د مستانه شاعرۍ بېلګي بېخي زياتي دي، خو راځئ يو څو نمونې يې ولولئ:

موږ لېونو ته د حساب خبري مه يادوه

ستا تر دوږخ پوري پېرۍ دي، دلته شپې پاته دي

ته د ګناه بخري مينځې د پرهېز په اوښکو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهده پټي دي په وينو کي لمبې پاته دي

د جهاني شونډو ته نه راځي توبه زاهده

چي د قسمت په ميخانه کي پېمانې پاته دي

او يا دا چي:

دلته سرونه بېله کاڼو بل څه نه پېژني

دغه واعظ او دا کتاب په مدرسو کي ښه دي

ما لا تازه له خپل جانان سره وعدې نوي کړې

زاهده ستا حوري غلمان په جنتو کي ښه دي

منزل ته لاري د خلوت په تاريکو کي نه وي

 څوك چي د حق ناري وهي په غرغرو کي ښه دي

-3لکه څنګه چي مخکي اشاره ورته وسوه، په افغانستان کي د ثور د غميزي او بيا د روس د يرغل په وړاندي، د جهاني شعر هم، د افغانستان د مقاومت په ادبي تاريخ کي د يادوني وړ ځاى لري. په افغانستان کي د روسانو له ماتي او بيا تش په نوم د "جهادي او اسلامي" حکومت له جوړېدو او د شر او فساد له رامنځته کېدو او د ټوپکوالۍ له واکمنېدو وروسته، د افغانستان په خپل منځي جګړو کي چي څومره بدمرغۍ رامنځته شولې، دغو پېښو، د جهاني پر شاعرۍ هم خپل اغېز وکړ، له جګړې کرکه، له شعارونو کرکه، يو ډول ژوره ناهيلي، وير او ماتم د دغو شعرونو بېلابېلي ځانګړني جوړوي. هغه دا ځل هم شينکى آسمان مخاطب کوي دا ځل هم کندهار ته سرودونه او ترانې ليکي، خو د رزم د هغه مقاوم اړخ پر ځاى د وير او هغه د ښاغلي محمدمعصوم هوتك په وينا "قنوطيت" په کي راڅرګندوي:

ما خو دا نه ويل شينکى آسمانه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي به د اور د پاسه اور راځي

زما د غیرت شمله به کښته ګوري

زما هدیرې ته به پېغور راځي

آسمانه ما خو داسي نه غوښتله

چي د ښارونو جنازې وژاړم

چي مي په کلیو کي بلا لنګه سي

چي د ځوانیو هدیرې وژاړم

آسمانه ما خو داسي نه ویله

چي د کابل ګرېوان ته اور توی که

زما په جونګړه کي بلا وکړه

زما په لستوڼي کي ښامار لوی که

ما چي میوند میوند ناري وهلې

ما یې په غېږه کي ګلونه غوښتل

ما چي هلمند ته ترانې لیکلې

ما یې پر غاړه اتڼونه غوښتل

ما چي ټانکونه په سوکونو وهل

هغه مي خړ وطن سمسور غوښتی

ما چي سکروټې په غاښو چیچلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مي سرو وينو ته اور غوښتی

(شعر تر پایه)

هغه وخت که شاعر، د مورچل ځوان، د وطن د دفاع لپاره له پردیو او د پردیو له نانځکو سره جګړې ته هڅاوه، اوس د انتقام او جګړې پر ځای، ځولۍ ورته غوړوي چې له مورچله راکوز شي:

ځوانه دا څوك يې چې ګولۍ اوروې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هديره کې دې خپلوان پراته دي

څوك يې پرون څوك يې پخوا ويشتلي

د خدای دپاره ځوانه مه اوروه

د خپل ابا پر مېنه سره اورونه

4-د جهاني د شعر په شهرت او محبوبيت کي د ټنګ ټکور او موسيقي ونډه هم د يادولو وړ ده. جهاني لکه چې خپله له موسيقي سره ځانګړې مينه لري، ځيني شعرونه يې د موسيقي يو خاص کيفيت لري. په تېره بيا د هيواد د نوميالي هنرمند سندرغاړي ډاکټر صادق فطرت)ناشناس(خواږه غږ د دغو شعرونو ښکلا نور هم زياته کړې ده. ما د "جهاني او ناشناس" په اړه يو جلا مقاله هم کښلې او د خپلو خبرو په يو ځای کي مي کښلي دي:

"يوه ورځ چا خبره راته وکړه : د جهاني شعرونه ځکه دومره شهرت ته رسېدلي دي چې د ناشناس له سندريز غږ او د ټنګ ټکور له څپو سره يو ځای شوي دي. بله ورځ يو بل چا راته وويل : د ناشناس د سندرو د ښايست او ارزښت يو اساسي علت دا دی چې هغه د خپلو سندرو لپاره د شعرونو په انتخاب کي ډېر ژور او "سختګير" دی. هغه د سندرو لپاره د نوميالیو شاعرانو د شعرونو غوراوی کوي لکه : خوشال بابا، حميد مومند، رحمان بابا، استاد حمزه، جهاني او...

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر دغه داوړه خبري بې ځایه نه دي. د جهاني د شاعرۍ په شهرت کي به د ناشناس د سندريز هنر له اغېز څخه سترګي پټي نه کړو. دغه راز د ناشناس د سندريز هنر په ښايست او ځلونه کي هم د جهاني په څېر د شاعرانو د شعري پياوړتيا له اغېز څخه سترګي نه شي پټېدای لکه دواړه چي يو د بل بشپړوونکي وي"...

-5د ښاغلي جهاني پر شعر د محتوا او هنر له هغي پياوړتيا سره سره چي مخکي خبري پرې وشوې، تر يو وخته د فورم، وزن او چوکاټ له پلوه يوه داسي "کليشه" غالبه وه چي د هغه شعري ښکلا ته يې د هنري تنوع پر ځای، يو رنګي وربخښله او "مونوټون" کاوه يې. دا په خپل وخت کي د پښتو په نوې شاعري کي يو نوی ګام و چي د يو ډول ځلوريز ډوله نظم په چوکاټ کي وړاندي کېده او د ازادي شاعرۍ پر لور لومړني ګامونه وو چي په تېره بيا د حماسي شعر لپاره د وخت غوره انتخاب و، خو بيا بيا تکرار يې نوښت کماوه او پر تکراري چوکاټونو يې بدلاوه، داسي ښکاري چي شاعر وروسته بيا د دغه تکرار پر ځای د چوکاټونو رنګارنګۍ ته هم خپله پاملرنه اړولې ده. په را وروسته شاعرۍ کي يې د نوي غزل او آزاد شعر پر لور هم په زړه پوري ګامونه اخيستي دي.

د جهاني غزليزه شاعري، په پرله پسې توګه د ښکلا او پياوړتيا پر لور روانه ده او له يوې ټولګې څخه بلي ته د لا زيات ښايست لرونکي ده:

دا ميکده په نڅېدلو ارزي

ساقي دا جام دي په څښلو ارزي

چي لېونتوب ته عقل وتخنوي

دا زولني په شرنګېدلو ارزي

چي يې کيسې د ميني تخم کري

هغه وزر په سوځېدلو ارزي

او:

خمار مي نه ماتېږي شرابونه بېګانه دي

ساقي راته اشنا دی خو جامونه بېګانه دي

سجدې ته يې د يار کوڅې ته نه يمه بللی

پردی قاصد راغلی پېغامونه بېګانه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ښار کي ربابونه د سنگسار په غبږ کي غواړه

نغمي گوتو کي ژاړي شهبازونه بېگانه دي

چي زما د لېونو چغو جواب ورسره نسته

يا زه يم بدل سوی يا دا غرونه بېگانه دي

سجدې د جهاني پر تندي مه غواړه زاهده!

په دي سرکښه ښار کي محرابونه بېگانه دي

تر دي ځايه پوري نژدې ټولي خبري د گران شاعر عبدالباري جهاني د هغو پخوانيو شعري ټولگو د بېلگو پر بنسټ وشوې، چي مخکي خپرې شوي دي : "ورکه مېنه"، "پايکوب" او "د سباوون په تمه"، اوس خو دا دی شاعر "شپېلۍ" راته غړوي او دا ځل د شپېلۍ د سندريز غږ له ښايست سره د خپل شعر ښايست يو ځای کوي.

په دي توگه نو دغه "شپېلۍ" د شاعر څلورمه خپرېدونکې شعري ټولگه ده. سره له دي چي د "شپېلۍ" ټول شعرونه د سريزي د کښلو لپاره زما مخي ته نه دي پراته، خو زه باور لرم چي ټول او يا زياتره به يې ما په جرمني، هالنډ، ډنمارك او سوېډن کي د ښاغلي جهاني په وياړ د افغاني بېلابېلو کلتوري ټولنو په غونډو کي د گران شاعر په خپل غږ کي اورېدلي وي. له نېکه مرغه په دغو غونډو کي زه هم حاضر وم او د يو څو خو يې وېډيويي پټې)کيستې(هم لرم.

د "شپېلۍ" د شعرونو په اړه او يا خو غوره ده ووايم چي د جهاني د را وروسته شاعرۍ په هکله، څو ټکو ته په لومړي گام کي پاملرنه پکار ده:

-1لومړنۍ خبره دا ده چي په دغه مجموعه کي زموږ د ښاغلي شاعر، د شعري يون د پرمختگ ډېره غوره ننداره کولای شو. شاعر په دغو بېلگو کي د ښايست نوي نښي نښاني او نمونې زموږ مخي ته ږدي او د پښتو شعر بهير ته يې ډالۍ کوي. د شاعرانه ژورتياوو او لوړ تخيل نمونې د هغه په نوي شاعرۍ کي لا زياتي شوي دي:

کلونه تېر سوله کيسې د ښاره نه راوزي

زېری به نه غواړو گيلې له ښاره نه راوزي

نه د زړې ميني داستان دی نه د نوي کړېکه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

رویبار گونگی دی خاطرې له ښاره نه راوزي

د پتنګانو وزرونو سوځېدل هېر کړي

زموږ ماښامونو ته ډېوې له ښاره نه راوزي

دا د عمرونو جنازه دلته چا وتپومبله

ږغ د رباب او د نغمې له ښاره نه راوزي

کلابندي ده نور وتلای نه راوتلای سي څوك

مېږونه چيري دي شملې له ښاره نه راوزي

او يا لکه چي په يو بل غزل کي وايي:

دا څه جنون دی تر منزله رغړېدل چي نه وي

دا څه منزل دی په لمبو کي سوځېدل چي نه وي

زاهده خوله دي د دوږخ په کيسو ستړې کړله

دا څه خليل دی تر انګاره پوري تلل چي نه وي

پښېمانه نه يم شيخه مه رايادوه قولونه

دا څه توبه ده په زر ځله ماتېدل چي نه وي

(تر پايه)

2-د شاعر په نوې شاعرۍ کي د جولې او منځپانګي)فورم او مضمون(دواړو تنوع تر پخوا زياته راڅرګندېږي. دلته هم منظوم ډوله شعرونه شته، هم د قصيدو ښېلګي په کي وينو، د ښکليو او لوړو غزلو نندارہ هم کولای شو او بې له شکه چي دغه غزلي د شاعر د پخوانيو دريو ټولګو له ښېلګو زياتي، لوړي او ښکلي دي. د آزاد شعر ښېلګي هم په کي وينو چي له هنري پلوه د لا زياتي پاملرني وړ دي.

3-څرنګه چي په دغو شعرونو کي د هيواد د حالاتو ژوره انځورګري شوې ده او له بده مرغه د وطن حالات داسي دي چي د ښادۍ پر ځای يې د وير ښېبې زياتي او درنې دي، شاعر هم زياتره د همداسي ښېبو شاهد او انځورګر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی. ما چي مخکي د کومي "ناهیلۍ" یادونه کړې وه، په وروستیو ښېلګو کي نه یوازي دا چي دوام کوي، دغه د نا امیدۍ درد لا ژور او غمګین دی. په دې لړ کي کېدای شي د:

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره؟

په نوم نظم او ځینو نورو شعرونو ته ځانګړې پاملرنه وشي.

-4د شاعر په وروستیو شعري ښېلګو کي د هغه منظوم داستاني او حکایتي شعرونه د لا زیاتي پاملرني وړ دي. زه د ښاغلي جهاني د شعر په بېلابېلو غونډېو کي د دې شاهد یم چي دغه لنډ منظوم داستانونه دومره اغېزناك دي چي د ګران شاعر له نورو ډېرو خوږو شعرونو څخه هم، له زیاتي بدرګې سره مخامخ شوي دي او بیا بیا یې د اورولو ټینګار شوی دی.

په دغو کیسو کي یې نظمونو کي د نمونې په توګه د "موږك شېر"، "د پیشو توبه"، "شیخ نصرالدین"، "چرګ او باز"، "مهار کړي اوښان" او یو شمېر نورو یادونه کولی شو چي د کیسې په څنګ یې لنډ شاعرانه پیغام هم د غور وړ دی، چي په ډېر منطقي انجام کي راځي، لکه:

چي د بل په متو غښ سي یا زمري سي

په هغه ګړي له قام ځني پردي سي

چي یې عقل خدای موږك غوندي کوچنی کړي

یوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځی کړي

یا:

له ازله مو نصیب راغلی خوار دی

چي لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

جهاني د پښتو د اوسني شعر له نومیالیو مخکښو شاعرانو څخه دی، جهاني د افغانستان د اولس د ژوند په ډېر غمګین پړاو کي، ډېر پرتمین شعرونه زمزمه کړي او لا یې زمزمه کوي، په دغو زمزمو کي به هماغه جهاني وګورئ خو دا ځل له "شپېلۍ" سره، او د سندریز غږ له ښایست سره. ورته غوږ شئ، وایې ورئ، ویې لولئ او خوند ترې واخلئ:

جهاني مه بوله ساحل ته لامبوزن لاسونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ياغي مالت وګړي په بلا پسې ځي

په مينه

زرين انځور

3/9/2001ع

12/6/1380لمريز

جرمني � د کولن ښار

مناجات

کور په اور کې د اغيار درخخه غواړم

د جانان غليمان خوار درخخه غواړم

چې غماز مې د جانان په کور کې بولي

ژبه ګونګه د رويبار درخخه غواړم

که تر مرګه پکښې ځان يوازې وينم

د هيندارو کور سنګسار درخخه غواړم

چې مې سترګې بې جانانه بل خوک ويني

ځان منصور غوندې پر دار درخخه غواړم

د سبا په شان بې نومه بې روبياره

کور پر سترګو د دلدار درخخه غواړم

چې رقيب مې د لحد له کيسو کوڼ سي

ستا په نوم کې پټ مزار درخخه غواړم

چې نمرود مې ستا د ميني په تور سوځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په غېږ کي د انګار درڅخه غواړم

په شبنم، په آیینه، په ګرېوانه کي

مخ، جلوه، ذکر د یار درڅخه غواړم

چي بورا رنګه مي مینه افسانه سي

تل سینه څیري په خار درڅخه غواړم

چي پانوس غونډي په خپل اور کي رنګین یم

د کوګل وینه مي نار درڅخه غواړم

یو یې نوم غواړم په وینو کي کرلی

یو په سترګو کي نګار درڅخه غواړم

یو مي سوال جواب د قبر په پښتو کې

یو لحد پر کندهار درڅخه غواړم

چي یوازي جهاني درځي درشل ته

د سکروټو پر سر لار درڅخه غواړم

2000- 11- 8

◊

زه لکه پرخه په لوېدلو کي چا نه ولیدم

لکه نسیم په تېرېدلو کي چا نه ولیدم

د ګل په غېږ کي مي یوه شپه په قسمت لیکلې

لکه شبنم په الوتلو کي چا نه ولیدم

پټ له پانوسه مي رنګین کړل د ساقي لاسونه

کرار کرار په سوځېدلو کي چا نه ولیدم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د شاعر نه د بورا سترګو ته ونځېدم

د غرونو ګل وم غوړېدلو کي چا نه ولیدم

نه تر اوربل نه تر ګرېوانه نه تر شونډو ولاړم

پر آشیانه په رژېدلو کي چا نه ولیدم

خواږه خوبونه د ځوانۍ لکه سپلۍ تېرېدل

د خیال ماڼۍ وم نړېدلو کي چا نه ولیدم

لکه نفس چي د عمرونو له محبسه وزي

د زولنو په ماتولو کي چا نه ولیدم

لکه بېړۍ کوګل مي ډك له فریادونو وړمه

شپه د توپان وه ډوبېدلو کي چا نه ولیدم

د حق ناري مي له زندانه تر یزدانه تللي

د افسانو په جوړولو کي چا نه ولیدم

د جهاني په شان مي شپې کړي د یارانو سپیني

په تورو ورځو ژړېدلو کي چا نه ولیدم

ویرجینیا

1999ډسامبر

ستا د راتلو په انتظار کرار کرار زوړ سوم

رویباره کله به راځې په انتظار زوړ سوم

د مرغلرو سوداګرو مي تپوس ونه کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر لونګینه چا یو نه وړم پر بازار زوړ سوم

ما خو ویل چي په لمبو کي تر منزله ورځم

لکه قدم پر مځکه ولوېدم پر لار زوړ سوم

د خزانونو له هیبته یې خوله خلاصه نه کړه

د ګل په تمه د غوټۍ څنګ ته پر خار زوړ سوم

یوه شېبه مي زولنو سندره غبرګه نه کړه

د لېونو سره په کلي کي هوښیار زوړ سوم

چا مي له سترګو سره دوې اوښکي ملګري نه کړې

لکه خاټول په رنګ رنګین په زړه پرهار زوړ سوم

نور مي خیالونه په خوږو نکلونو مه بیدوه

زه له شپو سترۍ یم په هیله د سهار زوړ سوم

تش د دوږخ له بېري وچي شونډي نه ګرځمه

یارانو ځُم لره راغلی وم خُمار زوړ سوم

د جهاني پانوس کوګله لمبې مه سپموه

لکه پتنګ په ارمانونو د انګار زوړ سوم

ویرجینیا

1998اپریل

شېبې د انتظار دي په لېمو درته ساتو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغزي نه دي دا لاري په بڼو درته ساتو

په شرنګ چي مو ټولۍ د غمازانو ویښه نه سي

محرم به لېونتوب د زولنو درته ساتو

ازل مو نذرانه د سوځېدو منظوره کړې

هر پل دي تر درشله په لمبو درته ساتو

چي سترګي د رقیب دي په جلوه روښاني نه سي

جانانه رباتونه په تیارو درته ساتو

ستا شپې دي وي روښاني موږ دي سوځو لکه شمعي

پېړۍ دي په پانوس کي په ګزمو درته ساتو

وعده مو له فریاد او له قسمته سره کړې

دردونه لکه ژبه د زخمو درته ساتو

یوه شپه یو راغلي بې اختیاره بې خبره

شبنم غوندي مو کړې پر غونچو درته ساتو

نن جنګ ته یو راغلي جهاني ستنېده نسته

مورچل په ککریو په پښتو درته ساتو

ویرجینیا

2000 � 6 � 12

�

ځوانۍ ستا پر اوږو د جنازو پر کلي راغلو

د اوښکو په ګامونو د لېمو تر کلي راغلو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کاڼی مو جلا له ککرۍ سره اشنا دی

په شرنګ د زولنو د لېونو پر کلي راغلو

پتنګ غوندي نصيب راته منلي وه دا لاره

محفل ته دي جانانه د لمبو پر کلي راغلو

معذور یو که نن توان د الوتو راپکښي نسته

سوځلي ګلستان ته د اغزو پر کلي راغلو

پیدا چي درته تمه نه سي زموږ د رغېدلو

خولي د زکندن یو د سلګو پر کلي راغلو

زر ځله به سي بندي د جانان د دیدن لاري

د پرخي د لښکر غوندي د شپو پر کلي راغلو

ساحله د توپان کیسه یوه شېبه که هېره

مړژواندي وزر ماتي د څپو پر کلي راغلو

یو ټك له سره باسو نګهبان له بدو سترګو

په چم د سپېلنیو د اورو پر کلي راغلو

له ژبي د فریاد سره مو ستونی پخلا نه کړ

د درد په شاني زړه ته د زخمو پر کلي راغلو

سجدي یې پر تندي د جهاني منظوري نه وي

زاهده له توبو د میکدو پر کلي راغلو

واشنګټن

2000 � 8 � 28

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلیزه برخه

کلونه کیږي له دې ښاره کیسو کوچ کړی دی

د آدم خان له شهبازونو درخو کوچ کړی دی

په هغه دښت کې د مجنون غرغرې وچې سولې

د لېونیو له مزلونو اغزو کوچ کړی دی

نه په محفل کې بلېدل نه سوځېدل یادېږي

د پتنګانو له مذهبه لمبو کوچ کړی دی

ځنګه به ستون سي له خزانه تورېدلی بلبل

چې له چمنه د ګېډیو ورمو کوچ کړی دی

اوس یې شرنګی د نیمو شپو سندري نه تخنوي

له سپینو لېچو سرو لاسونو بنګړو کوچ کړی دی

د زلېخا مینه د چا لمني نه توروي

اوس له خوبونو د یوسف قافلو کوچ کړی دی

د تور جادو افسون وهلي دي د غرو لمني

نن د شپېلۍ له منترونو نغمو کوچ کړی دی

جهاني څوک به پر لنډیو غزلونه لیکي

چې له ګودر څخه د پېغلو نارو کوچ کړی دی

ویرجینیا

2000 � 8 � 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

⊠

بیا یې په محفل کې نن له پام څخه لوېدلې یو

ګوره د ساقي تر نظر څنګه ورغلې یو

هره شېبه مورِ ته زنداني خوبونه مه راوړه

شرنګ د زولنو ته له کنعان څخه راغلې یو

نن دې عبرتونه له هوښيارو سره وخاندي

مورِ د لېونيو په اتڼ ور کښېوتلې یو

پل چې مو د پله پر سر ایږدي رقیبه پښه نیسه

مورِ چې له ازل څخه راغلې یو ښاغلې یو

مه راځه ساحله چیرې مورِ چیرې دا ستا سکون

مورِ یې سمندر ته د توپان په شپه لېږلې یو

نور مو تماشه کوې که خپله ننداره کوو

پوه نه سوو شبنم غوندې یې څو شېبې بللې یو

هره ورځ د ستورو په حساب لمبې په خوله کې ورو

مورِ له خپلې ژبې لکه شمعې سوځېدلې یو

مورِ خو بې اختیاره د نعمت پر خوان ور پرېوتو

ګوره چې سخې کور به لا څو ورځې منلې یو

پرېږده جهاني له دې وزره د پرواز تمه

غشې د نصیب چې پر شهپر باندې ویشتلې یو

ویرجینیا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 10- 12

▯

لا به تر څو وينو ملګرو دا د غم خوبونه

د جنازو سره ملګري د ماتم خوبونه

ځئ له آسمانه سره يوه کو دا زړه خبره

يا دي اختيار وي يا دي ځغلوي قلم خوبونه

نور به پخپله د خوبونو تعبيرونه کوو

پردي لا ولي ګوري موږ ته سم نا سم خوبونه

بوڼي آسمان ته نوري مه نيسئ د خير لمني

په دي کږه ملا يې د ډيرو کړل برهم خوبونه

پير مُغان ويله خپلي آيينې سپيني کړئ

کنه حرام دي د سکندر او جام جم خوبونه

يوه منزل ته نه رسيږي بېلي بېلي کوڅې

دي سرابونو ډيرو وخوړل د يم خوبونه

نن د شيطان په لمسه غاړه د هابيل غوڅوي

سبا به ويني ويني ژاړئ د ستم خوبونه

جهاني نور نو د قسمت په خوښه نه يو روان

راويښوو په لويه لار کي هر قدم خوبونه

ويرجينيا

2000- 12- 8

▯

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څو رنځوري شپې دي په لېمو يې زنګوو

شېبې د انتظار دي په کلو يې تېروو

دا ښار د نازولو دی چا درد نه دی لیدلی

تر څو به په زګېروي ورته زخمونه ويښوو

کلونه د سبا د جنګ په هیله خاوري کيږي

نن وزو له توپان سره خبره سپینوو

عمرونه له مطرب سره بې سوره نغمې ژاړي

ساقي په دې رباب کي نوی شرنګ پیدا کوو

چي ستا سره ښخېږي د هغې ګناه په ګوتو

قسمته له تندي څخه سجدې دي پاکوو

راپرېږده د ساقي سپینو لاسو کي سره شراب

واعظه ته رخصت يې موږ اورونه قبلوو

چي لوېږي مي زلمی ساقي په غېږ کي له مستۍ

جنت زاهده ستا سو موږ خمونه تشوو

ځوانۍ چي ګمراه نه کړ د خلوت په تاريکو کي

دا شپې راځخه تښتي ځو توبې به ماتوو

هستي مو جهاني د عزراییل په غېږ کي غواړه

مستي لا په سلګیو کي د سره پاځوو

ویرجینیا

2000- 8- 15

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاله نیمه دي ولوېږي نظر په ماتوم

نن داسي مستي غواړمه ساغر په ماتوم

ژړ مخی به در نه سم په کوڅه کي لېونتوبه

څو کاني مي راوړي دي خپل سر په ماتوم

چي تمه د پرواز مي پاته نه سي په سینه کي

په غشیو کي در الوزم وزر په ماتوم

ستا شپې ته مي جانانه سره لمبه په خوله کي راوړه

د شمعي په څېر ژبه ده منتر په ماتوم

که سیوری غوندي ورك یم له ترووږمی سره پر لارو

معلوم په هر قدم یمه سفر په ماتوم

شهیدي کربلا ته په جنګ نه یم در وتلی

غازي زور مي راوړی دی لښکر په ماتوم

شېبې د انتظار دي تر لحده پوري وړمه

دا شپه مي سبا نه کي زه سحر په ماتوم

نفس د زکندن یمه په ستوني کي ګنډلی

یو جام د اجل غواړمه کوثر په ماتوم

قسمته نن په خپله خوښه ستا له غېږي ځمه

قلم پر تندي کاږمه دفتر په ماتوم

په نوم د جهاني چي دي لیکلي دي آسمانه

توپان درخخه غواړم سمندر په ماتوم

ویرجینیا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 9- 12

☒

نور به له رقیب سره د کور خبري نه کوو

ويني به سرېې کو د پېغور خبري نه کوو

څله د پرديو د خوښۍ دپاره وسوځو

نور به وزر وساتو د اور خبري نه کوو

ولي خپلي ځانګي د جنون تېشې ته ونيسو

ځان چي تربور سوی دی د زور خبري نه کوو

ځئ چي د قسمت پر تندي خپلي کرښي وليکو

پرېږدئ له قاتل سره د ورور خبري نه کوو

ډېر مو له فریاده د رقیب کیسې شريني سوې

درد غوندي به پټ وزو د شور خبري نه کوو

زموږ لا په شهپر کي د آسمان خوبونه پاته دي

مرګه ځوانیمرګه لا د ګور خبري نه کوو

نن به جهاني بې وزرونو پروازونه وي

پرخه غوندي الوزو د لور خبري نه کوو

واشنګټن ډي سي

2002- 2- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

منظم او ازاد شعرونه

زما کندهاره

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کیسو وطنه

د میدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتي چي نن دي وینم

په تن زخمي په سره کفن دي وینم

نه دي هلمند هغه موجونه راوړي

نه له مستۍ په خوله ځگونه راوړي

نه د ارغند غاړي گلونه راوړي

نه دي ترنك زاړه سېلونه راوړي

نه دي دښتو کي قافلې وینمه

نه دي کېږدیو کي ډېوي وینمه

نه د رابیا له میني مست فتح خان

له کلابُسته قهرېدلی روان

نه ورسره دي د برېښو یاران

نه د مغولو په پوځ گډ دی تالان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې شپېلۍ دي په برېتو اغوستي

نه يې سرونه په نېزو اغوستي

نه چا ته کور نه چا ته بام پاته دی

نه د کيسو د شپو ارام پاته دی

نه د بيبو د خولې پيغام پاته دی

نه ښادي خان نه دلارام پاته دی

نه په زلمۍ مينه کې شور خوځېږي

نه په رګو کې د چا اور بلېږي

نه د احمد د توري شرنګ وينمه

نه يې لښکري نه يې جنګ وينمه

نه پاني پت په وينو رنګ وينمه

نه سينې خيري په خدنګ وينمه

نه مرهټيانې ميندې بورې ژاړي

نه پښتنې په تېرو تورو وياړي

اوس دې پر کليو جنازې را اوري

له پېغلو سترګو اوښکې سرې را اوري

له خپل قسمته درته شپې را اوري

پر سپينو ورځو دې تيارې را اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هديره د افسانو يې زموږ

ګور د زلميو ارمانو يې زموږ

اوس له آمو تر اباسينه خاوره

له وينو مسته سره رنګينه خاوره

هغه درنه هغه سنګينه خاوره

هغه تر خپل ښارګ شېرينه خاوره

ورباندي ګرځي د اورنګ آسونه

د پردی سولي پردي جنګ آسونه

اوس دي په لار کي رقيبان پراته دي

اوس دي په عرش کي شيطانان پراته دي

پر خزانو دي ښاماران پراته دي

په کوه قاف کي دي دېوان پراته دي

لاري کوڅې دي د اغزو ډکي دي

ياغي درې دي له لمبو ډکي دي

ما خو به ستا په نوم فالونه کتل

ما له قسمت سره سوکونه وهل

ما دي په غېږه کي ګلونه ليدل

ما دي تندي کي جنتونه ويل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مي په زړه کي ستا يادونه ژاړي

هره غزل کي مي بيتونه ژاړي

لا مي د وران قسمت خوبونه وينم

لا دي په برخه توپانونه وينم

لا په غضب د آسمان خونه وينم

لا د ډېرو بارانونه وينم

لا به د دوست په نوم درځي غليمان

لا به دي وژني د لستونيې ماران

راسه چيويني ته دي اور درکمه

زاړه جنون ته به دي شور درکمه

څو لېونۍ چيغي په پور درکمه

زخمي لمبو ته به دي زور درکمه

راځه يو مسته پياله بنګ پورته کو

يو ځل به بيا د توري شرنګ پورته کو

راځه چي بيا د افسانو په ژبه

د ملالۍ او د عينو په ژبه

د ميوندونو د کيسو په ژبه

څه د توپك څه د جرګو په ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن شپو ته مشالونه راوړو

د تيارو ښار ته څراغونه راوړو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کيسو وطنه

د ميدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتې چي نن دي وينم

په تن زخمي په سره کفن دي وينم

ويرجينيا

2001- 5- 15

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څه لیکې شاعره

هغه ستا د ابا مېنه تالا سوې

چي تندي کي دي سجدې ورته ساتلې

د ګلونو پر غونډۍ اورونه اوري

وږمه ځي تر ارغوانه پښه نیولې

په کوڅو کي یې ژوندۍ جنازې ګرځي

پر کورونو د بلا ساه ده ختلې

له باڼو تر ګرېوانه د اوښکو کور دی

له زلمو شونډو موسکا ده کوچېدلې

پر اوږو د اوښکو ووته له ښاره

د خندا جنازه ولاړه غم لړلې

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

اوس په ساندو کیسې وزي له کابله

چي کوڅې یې وې ښایستې په پېغلو حورو

سور سالو یې د لمبو رنګ دی اخیستی

چي په ښکلي وه باغونه د انګورو

پر انګړ یې د پاتا کمبلي ژاړي

پر تېر سوی دی ناورین د زورورو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومان یې بلاګاني په خوب ویني

افساني د برېتورو، ږیرورو

د هر پلار کیسه د زوی په وینو سره ده

هره مور ده پرهارونه د ناصورو

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

کړې کوم وطن ته وړې دا کور خرابي

اوس به څوك اوري آواز د پردېسانو

کوم ولات کې یې درمل ورته لیکلي

څوك به اوري فریادونه د زخمیانو

څوك به غوږ نیسي نارو ته د بې پلارو

څوك به وژاړي سلګۍ د یتیمانو

څوك به بیرته لوپټه د خور پر سر کې

څوك به نیسي ګرېوانونه د غازیانو

د نښتر وني جنډې سوې د قبرونو

لا رواني دي جوپې د شهیدانو

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به ځوك له قلندره سره ژاړي

اوس به ځوك لېږي ميرا ته غزلونه

ځوك به اوښكي تويوي پر مينانو

ځوك به ژاړي په كېږديو كي نكلونه

كوم حميد به خط و خال كاغذ ته يوسي

يادوي به د يارانو سفرونه

ځوك به اوري كرامت د درويشانو

ځوك به ګوري پر رحمان باندي فالونه

ځوك به نيسي د ديدن د ګودر لاري

له سالو سره به ځوك ستايي اورونه

اوس به څه ليكي شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكي شاعره

اوس به ځوك د هندوكش سندري بولي

اوس به ځوك ځي په اتڼ تر خيبرونو

اوس به ځوك د ارغسان پر څپو ګرځي

ځوك به ليكي قصيدې د كونړونو

ځوك به بولي له آمو تر اباسينه

غر او سمه د سركښو اولسونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوك به بولي له اټكه تر مالانه

قلاګاني د بابا له ميراثونو

اوس به ځوك د جلالا ګودر ته يوسي

د هلمند څخه شرنګی د امېلونو

اوس به څه ليكې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكې شاعره

اوس به ځوك رايادوي تېري خبري

اوس به ځوك راوينښوي زاړه نكلونه

اوس به څنګه نكلچي غاړه تازه كي

اوس به څه وايي زامنو ته پلرونه

اوس به ځوك د پاني پت په توره وياړي

اوس به ځوك تسليموي اصفهانونه

كوم شېرشاه توره ايستلې ځي سسرام ته

كوم اكبر به ورانوي د فرنګ خونه

كوم اورنګ به خپل زخمونه ويني ژاړي

كوم خوشال به لړزوي په كټ كي زړونه

اوس به څه ليكې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه پېغله به غرمه د میوند سره کي

د خپل یار له وینو څوك ایږدي خالونه

اوس به کومه تورپېکۍ پر بولدك ورسي

کومه چیغه به کي سره ساړه رګونه

کوم لاسونه به مرۍ د قاتل نیسي

څوك به اخلي د پېړیو کساتونه

څوك به راسي د ایوب سره ملګري

څوك به واچوي سندرو ته نومونه

څوك به تاو کړي د بابا بګړۍ له سره

څوك به وران کي د ازل کښلي خطونه

اوس به څه لیکي شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکي شاعره

نن هغه ماشه د ورور پر لور کشېږي

چي یې غړي تښتول د رستمانو

نن هغه غشي د خور ټیکري پېیلي

چي یې زړونه سوري کول د سرکښانو

نن هغه اور د ابا پر مېنه بل دی

چي کرلې یې لمبې پر ګرګینانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن هغه توره د ورور په وينو سره ده

چي خيرلې يې سينې د غليمانو

نن هغه سالار د بل په پښو کي پروت دی

ککرۍ چي يې وهلې د بتانو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

اوس له ګوتو د مطرب وينې را اوري

ژبي سل ځايه زخمي د شهبازونو

د سندرو سره غبرګي وايي ساندي

د رنځورو زګېروي ځي له ربابونو

اوس به چيري د زلميو خوني غورځي

ګنهکاره سوه سورنا ږغ د ډولونو

شپې ته راغله انګولا د بلاګانو

شمع کوچ سوه د محفل له ماښامونو

د تيارو اجاره دار محتسب راغی

خپروي زړې تيارې پر ځوانو زړونو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ګودر دي مېلمنې د بلا سترګي

نه شرنګی سته د پاولیو نه پایلو

پر نغمو پر زمزمو چپاو راغلی

زاغ نیولي ځالګۍ دي د بلبلو

نه محفل کي ګناهونه یاغي کېږي

نه خیام سته د توبو د ماتولو

سپین لاسونه د ساقي به چیري وېشي

پر یارانو شنې پیالې ډکي له مُلو

اوس به څوک رنګونه تش کي په قلم کي

څوک به لیکي دېوانونه د غزلو

اوس به څه لیکي شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

اوس نسیم راوړي خبر د تورو ورځو

اوس له شپو سره راځي اغزن خوبونه

آفتونو پکښي کړي ځالګۍ دي

جنازو پکښي اوډلي دي کورونه

وايي نسته کجاوې شا لیلا ورو ورو

پیغلي نه نیسي د اوښو پېزوانونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس يې نه راوړي رويبار د ديدن زيرى

له قاصده سره نسته سلامونه

په کوڅو کې يې زموږ پلونه بېګانه دي

له اغيار سره يې کړي پيوندونه

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

ويرجينيا

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثریا پر مزار

زما د ګران دوست او ځوان شاعر هادي هادي د هغه شعر په جواب کې لیکل سوی دی چې، ستا به باور نه راځي، تر عنوان لاندې یې په جلال آباد کې د ملکې ثریا پر مزار باندې لیکلی دی. ثریا ته یې ویلې دي چې ستا به باور نه راځي چې ستا په وطن کې پر ښځو څه تېرېږي.

واه زوروره څه په لوړ آواز سندرې وایې

ستا په سندرو کې ږغونه د پېړۍ اورمه

لکه له منځه د وحشي او توپاني سمندر

زه ستا آواز د بې وزلانو له بېړۍ اورمه

د غرونو منځ کې له درو له ګړنګونو څخه

یوه خوږه یوه اشنا غوندې شپېلۍ اورمه

ځومره زړه ور یې چې لا نوم د ملالۍ یادوې

د ثریا د قبر سر ته یې لنډۍ یادوې

لا دې د زړه خواله راوړې د نازو لوېو ته

لا په دښتونو کې سندرې د کوچۍ یادوې

لا دې ژوندۍ ده په سینه کې سوځېدلې مینه

لا ماښامونه لا اورونه د کېږدۍ یادوې

لا دې خوبونو ته راوزي خپلې دنګې نجونې

لا د ګودر سره پاولې او غاړګۍ یادوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دي هغه ښکلي پېغلوټي بې پاولیو ګرځي

اوس بې پوړني ببر سر بې غاړګیو ګرځي

اوس يې سندري په دښتونو کي شپې نه ویښوي

چي د شیطان محتسب سترګي پر کیږدیو ګرځي

هغه ښایستې د غزلونو د شعرونو سترګي

له اوښکو سرې دي شوږېدلي په زاریو ګرځي

اوس د دېوانو د شامته ښکلا وتورېده

د ترابان په کور کي پوځ د شاپېریو ګرځي

اوس يې په مېنه کي د توري بلا مور لنګه ده

په پېښور کي په کوڅو کي د پردیو ګرځي

هغه ښایستې په تورلېنګیو کي پلو ګرځوي

د ګیدړانو کره لوښې د زمریو ګرځي

د ثریا د خویندو میندو هدیره ورکه ده

د ښکلیو لوښو يې کلا ورکه دېره ورکه ده

اوس د زلخوږي ابوجهل د لښکر له جوره

په ماښامونو کي لمبه ورکه خېمه ورکه ده

څوک د تورونو څوك سنګسار دپاره جوړي نجوني

پر سورکۍ شونډو يې د ژوند بله کیسه ورکه ده

اوس نه په ورا نه په اتڼ نه په مېله راوزي

د ژوند له خوني يې رڼا ورکه ډېوه ورکه ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې تورتم کې به له چا سره غمونه ژاړو

اوس به د کومو ځوانیمرګو لحدونه ژاړو

د کومو کونډو کومو بورو کومو ورارو سره

د چا کیسې او د چا شناختې او قبرونه ژاړو

د بې عزته محتسب دُره عزت لوټوي

د چا پر ولې پر ناموس باندې زخمونه ژاړو

دلته به څرنګه ګرېوان د زورورو نیسو

دلته به چا سره دردونه پرهارونه ژاړو

دلته مو وژني د نصیب د فیصلو په حکم

وایه له چا سره دا تور عدالتونه ژاړو

اوس د بابا پر مېنه حکم د اورنګ چلېږي

د پردۍ توري به موږ چا ته ګوزارونه ژاړو

ګوره هادي ! نن دې پر خویندو بدې شپې راغلې

د رڼاګانو په وطن کې دې تیارې راغلې

چې پایزېبونو به یې شپې له کېږدۍ وشړلې

هغو پاپیو ته نن توري زولنې راغلې

خو که دا مېنه په ریشتیا د ملالۍ مېنه وه

که د نازو او ثریا او تورپېکۍ مېنه وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ریشتیا زمریو میندو وه راوړي بچي

که په ریشتیا د عُقابانو د ځالې مېنه وه

که د شهید مین په وینو چا خالونه وهل

که د ګولیو په باران کي د سیالۍ مېنه وه

که چا دي خاوري ته د وینو اوبه خور ورکړې

که د اتڼ که د پایکوب که د مستۍ مېنه وه

نو پر دي خاوري داسي ډېري زلزلې راغلي

دي هسکو څوکو داسي ډېري حادثې لیدلي

دلته مرګي موږ ته په زر ځله خېمې وهلي

د بورو وراړو سترګو ډېري جنازې لیدلي

موږ له ازله د توپان په شپه کي وزېږېدو

دي سمندر کي له پېړیو مو څپې سهلي

که ژوند باقي و یوه ورځ به مو بیا ښکلي نجوني

لکه د غرونو غرڅه مستي نازولي نجوني

بیا پر واټونو ډلي ډلي په سپلونو ګرځي

زما د کابل هغه ښایستې هغه ښاغلي نجوني

بیا به په سرو منګلو زړونه له کوګله کاږي

په شرنګا شرنګ به را رواني وي منلي نجوني

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د سترګو تر کونجو ګوري مکار محتسب

موږ به پر نویو پاڼو نوي حسابونه لیکو

بیا به د شعر پر مځکه وکرو د مینې فصل

بیا به له سره نوي نوي غزلونه لیکو

واشنګټن ډي سي

2001- 9- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنداني خيالونه

ما ويل زه به يوه ورځ د پسرلي په سهار

چي مځکه سره او شنه وي

چي د بوډۍ په ټال کي

غزلي ناڅي ترېي نظمونه اوري

چي د توبې پر لغوړنو پر چاودلو شونډو

کيسه د ذکر زنګ وهلې نيمه خوا ويده وي

چي له محرابه سجدې نه راپاڅي

چي شيخ د خپل قهر په اور کي سوځېدلی پروت وي

چي په جومات کي غځېدلی پروت وي

چي د نې او د خُمار سندري

چي د جانان او د نګار سندري

چي د ساقي او د خپل يار سندري

هم له شبنمه هم له ګلو خوځي

هم له نرګس هم له سنبلو خوځي

هم له اوربل هم له کاکلو خوځي

له شونډو خوځي له سرو مُلو خوځي

زه به راځم پر هغه لاره باندي

چي تا په مياشتو په کلو څارله

چي تا په اوښکو په سلګو څارله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا په دعا، تا په تعويذ، تا په فالو ښارله

زه به راځم لکه د تلليو مرغکيو په څېر

د پسرلي د توتکيو په څېر

او راسره به وي د سپينو مرغلرو امېل

زه به کيسې د پردېسيو کوم

ته به کيسې د شوګيريو کوې

زه به له ګل ښخه فراق ژاړمه

ته به نکلونه د اغزيو کوې

زه به دې غېږ کې نيسم

ته به مې غېږ کې نيسې

يوه شېبه به شوګيرونه هېر کو

د خيال په تاو به خزانونه هېر کو

اوښکې به هيرې کو غمونه هېر کو

خو ګرانې کله د زمان بندېوان

دا د عمرونو د زندان بندېوان

په زړه ظالم د شنه آسمان بندېوان

زما د خيالونو زولنې ماتوي

يا ستا د اوښکو سلسلې ماتوي

دا په زړه سخته زمانه

کله ارام ته پرېږدي

د پردېسی سترې خپاره خيالونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بي وسۍ زخمي زخمي خوبونه

واشنګټن ډي سي

2000- 11- 1

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عمر سودا

ځوانيمرگي ځوانۍ څه وې
سپيني ږيري مخ دي تور سه
مرور يم تر قيامته
څه کلونه دي په گور سه

ځوانۍ چيري مي کړې ورکه
چېري ولاړې ښکلي نجوني
چي ښايستې ونې يې گورم
رانه ليري ځغلي نجوني

خدايه نغده مي راوړې
پور ته نه يمه راغلی
پنځه ورځي مي زلمی که
ژوند مي ټوله دربخښلی

چي بيا زه يم بيا ياران وي
بيا سبزه وي بيا گلان وي
چي بيا مې وي بيا مستان وي
د شرابو رود روان وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیالې سر پر سر تشېږي

ښاخلې بند پر بند ماتېږي

ویني وار په وار تودېږي

مرگ او ژوند دواړه هېرېږي

شرنگ سي پورته له ربابه

لمبه خېژي له دریابه

شیخ توبه کي له کتابه

پرهېز مات کي له شرابه

له پایکوبه د یارانو

شپې سي اور د رقیبانو

ورځې توري د شیخانو

ژوند اغزي د غلیمانو

یو د بل په سترگو پایو

زه او یار مي لاس تر غاړه

یو په بل کي سره ورك سو

په یوه هستي کي دواړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ډکېږي هم تشېږي

صُراحي او ګیلاسونه

له مستانو نسکورېږي

د سرو مُلو ډك جامونه

نازولې ساقي ګرځي

لکه څانګه د ګلونو

چي خمار مستي يې څاځي

له سرو سترګو له لاسونو

خدايه سپين وېښته مي واخله

په رګو مي کړه اورونه

بس پنځه شپې مي زلمی که

نور در ونيسه کلونه

چي توبه وي له حسابه

زه هغسي مستي غواړم

چي پرهېز وي له کتابه

زه هغه کلونه ژاړم

او که دا نه وي خالقه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اجله درنه ولاړم

ویرجینیا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ښایسته یې

ته لکه ستوری د آسمان پر لمن

ته لکه سترګه د سبا ښایسته یې
په آسمانونو کي تنها ښایسته یې
ته له ازله له پخوا ښایسته یې
ته د مستۍ ته د خمار په شپه کي
لکه ساقي لکه مینا ښایسته یې
لکه پانوس لکه رڼا ښایسته یې
لکه جلوه لکه برېښنا ښایسته یې
لکه شبنم لکه ځلا ښایسته یې
لکه ګلاب لکه بورا ښایسته یې
لکه لاله په سره لمن کي د بېدیا ښایسته یې
لکه غزل ټوله ښکلا ټوله له رنګه ډکه
لکه خیالونه د شاعر د هري خوا ښایسته یې

ته لکه زېرې پر غوږو لکه نغمه پرېوزي
له سر تر نوکه په رګو لکه لمبه کښېوزي

ته لکه شمع لګېدل دي زده دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په توره شپه کي بلېدل دي زده دي

هم سوځېدل هم سوځول دي زده دي

هم ويلول هم ويلېدل دي زده دي

لکه خيالونه الوتل دي زده دي

پردي خوبونه تښتول دي زده دي

زخمي کول کرارول دي زده دي

ته لکه زرکه له اوازه دي دري ښکلي دي

لکه شپېلۍ له مازيګره دي رمې ښکلي دي

لکه لمبه له ماښامونو دي خېمې ښکلي دي

ته لکه وړانګه له سهاره دي څپې ښکلي دي

ته لکه ګل د نسترن له تا بهار ښايسته دی

لکه نسيم لکه وږمه له تا سهار ښايسته دی

لکه سپوږمۍ له تا آسمان له تا سينګار ښايسته دی

ستا له تصويره مي خوبونه ښکلي

په تصور مي دي خيالونه ښکلي

ستا له خيالونو مي نظمونه ښکلي

ستا په هستۍ مي غزلونه ښکلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو ژوندی یم ستا په نوم به غزلونه لیکم

تر څو چي یونم څو چي وینم څو چي سترګي لرم

ستا پر تصویر باندي به اوښکي کرم

ستا په خوبونو به مي شپې بیدوم

ویرجینیا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي شپېلۍ بنده نه کې

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

په دې دښتونو کي يوازي دا يوه نغمه ده

چي موږ ته نکل د پېرِيو کوي

يوازي دغه آواز

اوس د آشنا دښتونو

د جگو جگو غرونو

زموږ د زهيرو چپاو سويو زړونو

د نړېدلو سوځېدلو خونو

د ځوانيمرگو نيمه خوا قبرونو

يوه يوه کيسه پر ژبه لري

يوازي دغه آواز

يوازي ستا د شپېلۍ مستي او آزادي نغمې

د لوړو غرونو تر کمرونو ورځي

لا د کيږدۍ تر ماښامونو ورځي

لا په دښتو کي تر اورونو ورځي

لا د زلميو مينانو تر نکلونو ورځي

لا د بلبلو چڼچڼيو تر غوږونو ورځي

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زموږ د غرونو دا ژور لاښونه

چې دا زخمي ګلونه

دا سوځېدلي او دا وچ ډاګونه

دا نیمه خوا ښارونه

دا بې صاحبه دا میرات کورونه

دا د مرګي له ساندو ډکه خونه

یوازې تا پېژني

شپانه کلونه کېږي

چې وطن رنګ د لېونتوب اخیستی

جنګونو باج له سړیتوب اخیستی

د څو قاتلو لوټمارانو ټولۍ

د بېګانه داره مارانو غدۍ

زلمي سرونه په لمنو کې وړي

شهیدې ویني په څُمونو کې وړي

پردي تېغونه په لاسونو کې وړي

نه یې په شپو کې دې کیسې پرې ایښې

نه په کیږدیو کې لمبې پرې ایښې

نه یې پر شوندو ترانې پرې ایښې

نه یې شهباز نه یې نغمې پرې ایښې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې لنډۍ نه يې نارې پرې اېښې

ستا له شپېلۍ به هم نغمې تللي وي

ستا له نغمو به هم کيسې تللي وي

ستا له کيسو به هم مزې تللي وي

تا ته به هم سورونه نه وي پاته

ستا له آوازه به هم ويني څاڅي

ستا له سورونو به هم اوښکې پاڅي

تا ته به کله دونه شور پاته وي

ستا د نغمې به کله زور پاته وي

ستا به د وينو چېرته اور پاته وي

خو ته دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

ستا له شپېلۍ واری سم

که سبا بيا مو ګودرونه خپل سول

که مو دا غرونه دا دښتونه خپل سول

که په کيږديو کې اورونه بل سول

او بيا کيسې د اورېدلو سولې

بيا غاړګۍ د اچولو سولې

پېغلې ګودر ته د ورتللو سولې

د پايزېبونو د پاوليو شرنګولو سولې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محتسب سترګي ړندي سوې د ایستلو سولې

بیا به دا ستا په نغمو

بیا به دا ستا په آواز

دا ستا په مسته شپېلۍ

راویښوو د نیمو شپو نکلونه

له شپو به باسو شیطاني خوبونه

بیا به را یاد کو پخواني وختونه

بیا به رباب ته شهبازونه راسي

بیا به نغمو لره سورونه راسي

بیا به نڅا ته پایزېبونه راسي

بیا به محفل ته پانوسونه راسي

د ساقي لاس کي به جامونه راسي

ته به شپېلۍ ږغوې

یاغي سندري به دي

راپاڅوي د رګو وچي ویني

ژوندۍ کوي به زمولېدلي میني

راویښوي به ډکي ډکي پیني

دا شپېلۍ بنده نه کې

په دې شپېلۍ کي زه خوبونه وینم

پکښې خیالونه وینم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته خوبونه زنګوم پکښي ټالونه وينم

د نن اورونه هېرومه جنتونه وينم

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

ستا له شپېلۍ وارى سم

په دې دښتونو کي يوازي دا يوه نغمه ده

چي موږ ته نکل د پېرېو کوي

ويرجينيا

2000- 8- 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګي

پرون مي نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګي در واوښتلې

او د عينکو شاته

يوازي ستا د خمارو سترګو کيسه پاته وه

نه له اوبو ډکي وې

نه له رمزو ډکي وې

نه له نخرو ډکي وې

پکښې مي ونه ليدل

د مستۍ ډك سره او نري رګونه

نه يې رازونه ويل

نه يې نازونه کول

نه يې باڼو پيره دار

نه يې وارونه کول

نه يې ښکارونه کول

نه يې د زړونو امېلونه پېيل

نه يې وعدې د سباوون کولې

نه يې کيسې د مستو شپو نه د پرون کولې

نه يې کاږه باڼو حملې د شواخون کولې

نه يې پر زړونو اورول نوي تازه وارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې له سترګو تښتوله د ځوانۍ خوبونه

پرون مې نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګې در واوښتلې

درته کتل مې چې ښايستې سترګې دي

هغه د ميو پيمانې سترګې دي

له بېخوبيه له مستيه تکې سرې سترګې دي

د غزلونو افسانې سترګې دي

بنګ د ځوانۍ او د مستۍ نه لري

ناز د ورېښمينې ناوکۍ نه لري

تمه د عمر د نازونو د پېرۍ نه لري

او له کونجونو څخه غلي غلي

د بلې مستې غنم رنګې نازولې نجلۍ

ها د ښکلا له تارو پوه ده د اودلې نجلۍ

د غټو بورو سترګو

په ننداره پسې کرار کرار مزلونه وهي

چې خپلې شپې به يې يادېږي کنه

چې خاطرې به يې پارېږې کنه

پټې له ځان سره ژړېږي کنه

ويرجينيا

2001- 3- 17

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوګند

چي لا تر څو مي په رباب کي وي تارونه پاته

چي مي له ګوتو کي شهباز خوځېږي

چي يې لا توان د شرنګولو لرم

چي لا نغمه د ږغولو لرم

او لا يو څوك د اورېدلو لرم

او لا مي پاته په نغمه کي وي وروستي سورونه

زه به رباب وهمه

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پرتندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي ناري مي اېلولای نه سي

شمع په لاس به په کوڅو کي د رندانو ګرځم

زه به پر کور د ميخوارانو ګرځم

تشي پيالې کړنګوم

ځانته زاهد قهروم

اور د دوږخ پاروم

کور د ريا سوځوم

که نشې نه وي که مستي که شرابونه نه وي

که ساقي نه وي سپين لاسونه ډك جامونه نه وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که محفل نه وي که نڅا که پایکوبونه نه وي

یوه خماره چیغه

څه لېونۍ او څه هوښیاره چیغه

پورته کومه دا سکوت ماتوم

ژوندي قبرونه په نارو ویښوم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تیارو او د سکوت شیطانان

زما پر تندي سجدې لیدلای نه سي

یاغي نارې مي اېلولای نه سي

که د تور مخو زاهدانو پیره دارو سترګو

د محتسب او د قاضي دواړو مکارو سترګو

له خلوتونو راوتلو ریاکارو سترګو

په رنجو تورو دوو غدارو سترګو

له ګودرونو د پېغلانو نارې وشړلې

له پایزېبونو یې د شرنګ سلسلې وشلولې

له ماښامونو یې کیسې او لمبې وایستلې

زه به ګودر ګودر نارې وهمه

زه به پر سپینو مرغلینو اوړو

زه به پر سپینو پر وریښمینو لېچو

د منګوټیو سلسلې یادوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به کیږدی ته ورځم

زه به لمبې بلوم

زه به کیسې وینبوم

ځانته زاهده قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چې د تیارو او د سکوت شیطانان

زما پر تندي سجدې لیدلای نه سي

یاغي نارې مي اېلولای نه سي

لا خو ژوندی یم لا له ستوني مي اواز راوزي

لا خو بینا یم سپین له توره بېلولای سمه

لا یوه چیغه مستانه پورته کولای سمه

لا خو په وینو کي بخري ګډولای سمه

لا خو غزلي مستولای سمه

لا مي سینه کي ناویلي ترانې پاته دي

لا ترانو کي ځو زخمي زخمې نارې پاته دي

لا له شهبازه سره غبرګې زمزمې پاته دي

لا په رګونو کي ځو ځاځکي ویني سرې پاته دي

لا مي په وینو کي ځو ګرمي هنګامې پاته دي

لا به زه اوس د انځورګرو په کوځو ګرځمه

په قلاګانو په حجرو ګرځمه

د ورکي مېني به پوښتني کوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوڼي کتني کوم

څو سوځېدلي تصويرونه ايږدم

څو پاڼي پاڼي کتابونه اوډم

پکښي څېره د خپل جانان لټوم

له ماتو ماتو قلمونو سره

پر سپين کاغذ باندي خطونه ليکم

يوه څېره رسموم

بيا له تصويره سره لوبي کوم

تربنه انځور جوړوم

د زړه په وينو يې خالونه ايږدم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پر تندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي ناري مي اېلولای نه سي

ويرجينيا

2000- 12- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لا اورونه بل دي

د پوهاند عبدالشکور رشاد د شعر په اقتفاء

ها چي په وینو یې لړلي دي د غرو لاښونه

چي یې لمن کي رغړېدلي دي مغرور سرونه

چي یې د توري له هیبته لړزېدل په کټ کي

د غلیمانو د تورزنو جنګیالیو زړونه

چي یې کیسو ته له باګرامه تر سسرامه پوري

یو په یو وښودل د شېر او د سکندر نومونه)1(

چي یې راپاڅي افسانې د اصفهان له کیسو

چي یې له ډاره رپېدله قزلباش پوځونه)2(

چي پاني پت ته یې ور وښودی ایمان د توري

چي د تاریخ سینې ته ولاړل دُراني تېغونه

چي له پامیره تر سپین غره تر خیبره پوري

پکښي ایرې سول یرغلګر او د دښمن هډونه

چي له سکندره له چنګېزه یې کړې لاري ورکي

چي د فرنګ پر زړه یې کښېښودله تور داغونه

چي سره تبۍ یې کړله مځکه د فرنګ او تزار

چي یې په غاړه کي ور وتومبل د اور لاړونه

چي سرو لښکرو پکښي زر ځله ټکري وکړې

چي خپل تاریخ ته یې سوغات یووړله ژړ مخونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يې د کونډو، بورو، ورارو حسابونه ورك دي

چي يې د شمېر په ژبه نه راځي ناسور زخمونه

چي يې تر ننه تر سبا او تر پېړيو پوري

په ښار او کليو کي ور وکړله سره اورونه

چي دې انګړ ته د کوربه بې اجازته راځي

کوم بختور به وړي تر کوره مات ژوندي بندونه

دلته سيني دي له ازله له پولادو جوړي

دلته له ټانك سره ډغري وهي کلك سوکونه

او يوه ورځ د دې وطن په کړلېچو کي مات سول

د تزارانو په ګناه ککړ خيرن لاسونه

او يوه ورځ سو د پېړيو طلسم دړي وړي

او يوه ورځ له هسکه راغلل د بري ږغونه

ويل يې سپك سول د درانه پښتون انګړ ته چي تلل

د کبرجنو داړه مارو ناروا ټانکونه

پر مځکه جوړي زلزلي سوي د اتڼ له زوره

ميدان ته ووتل د تېرو افسانو ډولونه

ولاړي د غرو شاته نيهام سو تښتېدلی ښامار

په ميدانونو کي يې پرېښودله مات غاښونه

د کنډوالو ناره يې واورېدل په عرش کي خالق

د کونډې ناوي په نيکريزو سرو لاسو عرضونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو سيندونو يوه بل ته پيغامونه لېږل

د شهيدانو له جنډيو اورېدل رنگونه

چا ويل بيا گوندي سمسور سي سوځېدلي كلي

گوندي دا شاړي مځكي بيا وسپړي سره گلونه

بيا له سورنا او له ربابه نغمې پورته سولې

نڅا ته ووتل د نجونو او زلمو فوجونه

مباركۍ وې يو د بل غوږ كي ويله خلكو

نن كه سبا وي پردي كيږي بېگانه كمپونه

نور به ستنېږي سترې كډې له پرديو خاورو

نور به خالي وي د پردي ملكو پردي كورونه

نور به شملې د شمله ورو چا ته ټيټې نه وي

زموږ د زلمو غيرت به نه ښتې پردي دېگونه

خپل به قاضي خپل به ملك خپل به وي مشر د قام

بيا به پر خپلو مځكو يون كوي آزاد قومونه

بيا به د زركو په گامونو وي رواني نجوني

بيا به سينگار وي په كوچيانو زرغونه دښتونه

بيا به د تالندي د زوره غر او سمه رېږدي

بيا به غورېږي د ترنك او ارغسان موجونه)3(

خو يو ناڅاپه سره ورغلې خوني لښكري

بل سول په ښار او په بانډو كي د نفرت اورونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي چا ته د پېړيو دښمني وي پاته

لکه بدی ته پاڅېدلي وي غليم تربرونه

لمبې له کليو له ښارونو له کوڅو پورته سوې

سره سول د ورور او خور په وينو د غازي لاسونه

د خور پوړنی د ابا شمله يې ولوټله

له زړونو ووتل د ميني او غيرت نومونه

يا زموږ بچي په کور کي تل دغه ناخوالي کوي

يا په پردي کور کي بدل سول زموږ ياغي مېړونه

چي په نومونو يې سندري جوړولې نجونو

هغو غازيانو يې پر کليو اورول مرګونه

او لا تر ننه دا بدمرغه هنګامه جوړه ده

او لا تر ننه کيندل کيږي د زلمو قبرونه

لا د ابۍ په غېږ کي نه دی کرار سوی ماشوم

لا هره شپه په خوب کي ويني د قاتل برېتونه

لا يوه بل ته سره اړوي اوتري سترګي

لا يې په کور کي مېلمانه دي د مرګي يادونه

چا ورته کړي دي کيسې د هغي بري کوڅې

چي د ژوندي انسان په سر کي چا وهل مېخونه

چا ماشومانو ته ويلي دي چي تل به ويني

د افغانانو په ازل کي نوشته جنګونه

دي افسانو د کور او کلي ارامي وړې ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ماشومانو يې غلا کړي دي خواږه خوبونه

هسي نه بيا پردي راغلي وي د سيوري په څېر

له يوه بله مرور کړي د قومونو زړونه

هسي نه بيا يو څو تور مخي په جرګو ورګډ سي

هسي نه يو له بله وجنګوي لوی ښارونه

هسي نه سپکه سي شمله د باتورانو د کور

هسي نه بيا په وير اخته سي دا زوی مړي خونه

بيا خو به نه وي د قلا په مخ کي غل پيره دار

شريك خو نه دي له رقيب سره د زړه رازونه

نيکه ويل چي خپل مو خپل دي بېګانه مغول دي

هېر خو به نه وي د بابا او د نيکه پندونه

بيا په لوی لاس خو به بلا چا رابللې نه وي

هېر خو به نه وي پروني او پخواني نکلونه

چي غمازان مو مرکې کوي د ورونړو تر منځ

تر هغې ورځې به د وينو وي روان سيندونه

لا به را اوري د آسمانه څخه سره اورونه

لا به غړومبېږي ډك له اوره دوړخي توپونه

ويرجينيا

)1(په هند کي د پښتنو دوو مشهورو شاهانو، شېرشاه سوري او سکندر لودي، ته اشاره ده.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)2(قزلباش)سور سري، يا د سرو خوليو خاوندان(د اېران د صفوي شاهانو پوځيان وه، چي هم يې په کندهار کي د ميرويس نيکه له لاسه ماتي وخوړې، او هم يې په اصفهان کي د شاه محمود هوتك د انتقام مزه وڅکله.

)3(ترنك او ارغسان د کندهار دوه لوی سيندونه دي، چي پر غاړه ي ډېر لوی غلجي او دراني قبايل آباد دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي رانه سې پسرليه

د خوشحال خان خټك د بهاريه قصيدې په پيروي

هی افسوس چي بيا به رانه سي بهار
نه ځولۍ ځولۍ ګلونه نه ګلزار
نه ښايسته به سي ټالونه په پېغلانو
نه ولاړ به وي زلمي کتار کتار
نه روان به وي همزولي لاس تر غاړه
نه نوروز نه ګل سرخ نه شالمار
نه به ښکلي وي دښتونه په زلميو
نه به پورته له باغونو وي چغار
نه به بيا خوشال ايستلې توره راسي
نه به باز غوندي منګل سر کي په ښکار

نه به سره تبۍ کي مځکه د مغولو
نه لښکر به د غليم کي تار په تار
نه مرغان به د رحمان پر غزل ژاړي
نه بې ګوري خوك فالونه پر ګفتار
نه به خوك د قناعت په اطلس وياړي
نه به ګرځي په خرقه کي شهريار
نه به کړنګ و شنو پيالو ته حميد ورکي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به شونډې پکښې ویني د خپل یار

نه به اوښکي تویوي پر مسافرو

نه به فرش کي په لېمو دلبر ته لار

مهاجري سولې ورځي شبستان ته

د تورتم لښکر نیولی د لمر ښار

نه د زرکو په نارو دي غرونه ښکلي

نه بازان خوني منګول تېره منقار

نه ناري دي د چڼچڼو د قمریو

نه شاهین پسي وتلی دی په ښکار

په ګزمو د شیطانانو سترګي ګرځي

منګي نسته پر ګودر باندي کتار

پاولي نه کوي شرنګی پر ګودرونو

پېغلي نه لري خالونه د سینګار

نه غوټۍ دي د سوما له اوبو مستي

نه لښکري د بورا ګرځي خمار

نه ورېمي ګرځي په شپو کي د ګلونو

نه شبنم له غونچو الوزي سهار

هره خوا ګرځي لښکر د صیادانو

اوس بلبل ترانې نه وایي په جار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارنجو گل به څوك گرېوان ته يوسي

محتسب چي وي وهلی ننگرهار

څوك به وليكي خاټول ته غزلونه

د مرگي لښكر چي پروت وي پر مزار

گناه كاري سوې جنډې د زيارتونو

نه سخي سته نه لمن د لاله زار

جنازي دي چي را اوري پر كورونو

مستي نه لري كوڅې د كندهار

ستا په نوم چي ورانوي د وطن څلي

ربه ته يې په لعنت كه گرفتار

د احمد پر مېنه مه وای زېړېدلی

مه يې مور د دې وطن وای مه يې پلار

نن يې اور د جنازو پر وطن بل كړ

هم لښكرو د غلام هم د بادار

خدايه يو زخم خو نه دی چي به جوړ سي

كال په كار دي پرهارونه وار په وار

چي به وينې په نارو وې د نكلونو

له هغو كيږديو پورته دی كوكار

چي دښتونه يې وه ښكلي په اورونو

له هغو خېمو كچكول باسي مالدار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شپانه سته نه کیږدۍ نه رمې ګرځي

نه په دښت کې د لېوانو پروت دی ډار

خدایه ورکې سوې شملې د شملورو

نه سرونه سول راپاته نه دستار

له قاصده سره نسته پیغامونه

بدشګون دی سترګې سرې دي د رویبار

رباتونه نابلده راته ښکاري

قافله پر کومه ځي کرار کرار

توره شپه ده کنډوونه کړلېچونه

یا به ړوند وي یا جاهل کاروان سالار

له خزانه تر خزان پوري ژوندون دی

نه یوه لحظه سکون سته نه قرار

هره ورځ یې له دوږخ څخه راوزي

پر تندي د هرې شپې لیکلی نار

هر ساعت یې قیامتې اورونه اوري

زخمي کډې باروي زړونه افګار

کور او کلي د سکروټو کروندې دي

ورور له وروره زوی له پلار څخه بېزار

لا ټولۍ د لېونې محتسب ګرځي

نه پر سد یې دی پرې اینبی نه هوښیار

د مطرب له شهبازونو اوښکې اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په سور کي يې رباب دی نه سيتار

نه په غلا نه په ښکاره يې ديدن کېږي

د جانان کوڅې نيولي دي اغيار

نه ساقي ډکي پيالې راوړي محفل ته

نه ياران دي په مستيو کي سرشار

نه د ګل په نصيب سرې شونډې د پېغلو

نه بورا سينه څيرلې ده په خار

ځه په مخه دي ګلونه پسرليه

درته نور به وي ملکونه انتظار

دا يتيمي څنې نه غورځي اتڼ ته

دا زوی مړي تا ته نه دي د روزګار

ته د کونډو اوښکو نه يې د پوښتني

د زهيرو زړونو مه اخله آزار

جهاني د خوشحال خان له برکته

د سکروټو په قلم ليکي اشعار

ويرجينيا

2001- 1- 3

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنګلو نجلۍ)بیلي جویل)

دا په لوړو بنګلو کې د ښار اوسي

زما په شان غریب یې هیڅ نه دی لیدلی

نه یې مور کله کیسه ده ورته کړې

نه یې خیال ته داسي څوك دی ورغلی

دا نجلۍ ده نازولې د قصرونو

ورته نسته لار د پلونو د خوارانو

نن یې زړه ته ده زما مینه ورغلې

نن د بخت په ازمېینه څم یارانو

نن یې کړې فیصله د ژوندانه ده

نن سپاري چا ته جلو د خپلي میني

نن به زړه د چا له زړه سره پیوند کړي

تودوي د چا په وینه خپلي میني

نن یې زړه غواړي چي ځان لره پیدا کړي

یو غښتلی په زړه کلك له غریبانو

خو له ما څخه اختیار دی میني وړی

زه له دغي ډلي نه یمه یارانو

دا په لوړو بنګلو کې د ښار اوسي

ما د دې نړۍ هرګز نه ده لیدلې

زه د دې دنیا ته نه یم ورغلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لا خپله طالع نه ده ازمېيلي

سترې سوې ده په سپينو بنګلو کې

زړه يې شين دی له هغه ژوندونه ژاړي

د غټانو له زامنو ده بېزاره

نن يې زړه د غريبانو سره غواړي

نن که نه سمه ور وړلای مرغلرې

يوه ورځ به مې راخيژي د بخت ستوری

پرې به جوړ کمه باران د سرو او سپينو

په ټولی کې د سيالانو به مې ګورې

هغه ورځ به دا زما په مينه وياړي

راسره به وي پر څنګ باندې روانه

په ورو ورو به اخلي ښکلي قدمونه

لکه زرکه لکه سروَ خرامانه

نن يې زړه غواړي چې ځان لره پيدا کړي

يو غښتلی په زړه کلك له غريبانو

خو له ما څخه اختيار دی ميني وړی

زه له دغې ډلې نه يمه يارانو

نن يې زړه ته زما مينه ورغلې

ما هم زړه په بنګلو کې دی بايللی

ور روان يمه د بخت په ازمېينه

نازولې ته مې واك دی ورسپارلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرجینیا

1999- 5- 31

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسې او نکلونه

موږك شېر

د لوی ښار څخه دباندي يو دره وه

جوړه کړې يوه شيخ پکښي ډېره وه

پر سجدو به خدای ﷻ ته پروت و په خواستونو

ټولي شپې يې تېرولې په نفلونو

که څو د ښار پر خلکو باندي ګران و

دی له خلکو راګوښه په غم د ځان و

دوولس مياشتي به يې تل روژې نيولې

يوه ورځ يې چا ډوډۍ نه وه ليدلې

يا په ذکر يا په فکر به مشغول و

پير پر هر چا باندي ګران ورته مقبول و

نه يې وړلې شکرانې نه خيراتونه

نه يې چا ته ورليکله تعويذونه

د دعا دپاره خلك چي ورتلله

پير به يو ګړی حضور ته وربلله

نور نه شيخ د دنيا کار لره وزګار و

نه له ښو نه يې له بدو سره کار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ يوه موږك په حجره كي

شل او سل ځله آزار كړ په سجده كي

چي به شيخ كله ورتيښ سو و سجدې ته

د موږك لكۍ به ورغله و خولې ته

شيخ كرار ورڅخه وكړله پوښتنه

ما پر څه آزاروې په بخت پمنه

موږك وويله شيخه ستا قربان سم

د مرگي مخته دي سپر بلاگردان سم

د پيشو له لاسه ډېر يم كړېدلى

شوم نهر يم وږى تږى ژړ زبېښلى

د ظالمو پيشوگانو له ناتاره

يو گړى وتلاى نه سمه له غاره

ته دُعا وكه چي زه غټه پيشو سم

نور به هر گړى بېغمه له حملو سم

شيخ دُعا وكړه موږك توره پيشو سوه

هغه دم خداى ته د شكر په سجدو سوه

سمدستي يې كړه حمله پر موږكانو

مرگ يې گډ كړ په خپل كور كي په خپلوانو

نه يې مخ وكوت د خپلو گاونډيانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د ورونړو، د زامنو، اکاګانو

خپله مور او پلار يې خيري په منګول کړل

مېلمانه يې خويندي ورونړه د اجل کړل

راوتلای موږکان نه سوای له غاره

سپوږ په کور کي هيڅا نه واهه له ډاره

يو څو ورځي يې پر خپل کلي مېله وه

د پيشو برېتونه غوږ منګول يې سره وه

بيا خلوت ته سو دننه ويل پيره

ستا قربان سم د خوارانو دستګيره

د ښار سپيو مي تريخ کړی خوږ ژوندون دی

ښکار له ږيږي نه سم کړای وچ مي لړمون دی

راته غاپي په کورو کي پر بامونو

ګرځېدای نه سم پر جګو دېوالونو

په دُعا دي يو لوی سپی راشخه جوړ که

په دي سپيو په کوتريانو مي زړه سوړ که

شيخ پر چوف کړه پيشو ځای پر ځای خړل سو

هغه دم د پيشوګانو په تکل سو

په ځغستا به يې ايستې له کلي کوره

نه يې خړه پيشو پرېښوده نه توره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که پیشو به پیدا نه سوه د کورونو

واړه سپي به يې داړله په غاښونو

لاروي يې ډارولہ په ګواښونو

ماشومان يې ځغلول تر خپلو خونو

و هر چا ته يې ښودلې خپلې داړې

څوك ترې خلاص نه وه په ناستې په ولاړې

خو څو ورځې وروسته بیا ولاړی حجرې ته

شیخ یې نه خوشي کاوه خپلې سجدې ته

ویل شیخه زه په کومه خوله ګویان سم

ستا تر پښو دې صدقه سمه قربان سم

په عذاب کړم په کوڅو کې ماشومانو

کاڼې وینم په لاسو کې د لویانو

نه کورو کې مې پرېږدي ډلې د سپیانو

نه په ښار کې پر دوکان د قصابانو

دا يو زه په ټوله ښار کې خوار و زار يم

ته وا زه دښمن د هر سړي د پلار يم

شيخه ماته دعا وکړه چې لېوه سم

کوڅې پرېږدم اوسېدونکی د ځنګله سم

شیخ پر چوف کړه سپی هغه ګړی لېوه سو

پر سجده سو او روان پر لور د غره سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څو ورځې يې کړې تېرې په ښکارونو

گرځېدی پر لويو غرونو پر دښتونو

دواړي زامي به يې سرې وې تر غوړونو

په څيرلو د اوزگړو د پسونو

انگولا يې خوب حرام کړ د کوچيانو

سرگردانه يې کړې ورځې د شپونيانو

ډار يې واچاوه د دښت پر ماشومانو

تر گودر پورې په لار کې د پېغلانو

يوه شپه په نيمه شپه کې را روان سو

بيا د پير دېرې ته ورغی نالان سو

ويل شيخه په دې غرونو کې پړانگان دي

د ځنگله په هغه بل سر کې زمريان دي

له هيبته يې په ښکار وتلای نه سم

له ستمه يې خپل ښکار خوړلای نه سم

ځغلوي راڅخه زما کړي ښکارونه

که څه وايم راته وښيي غاښونه

ته دعا و ماته وکه چې زمری سم

هم په ځغاسته هم څيرلو گړندی سم

چې د چا نه وي تر ما تېره غاښونه

تر مرگې پورې ونه وينم ظلمونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به نه راځمه پیره ستا تر کوره

له لمونځونو به دي نه باسم په زوره

پیر پر چوف کړه لېوه ځای پر ځای زمري سو

انګولا ورځخه هېره سوه غړومبی سو

شور یې ګډ کړ د ځنګله په حیواناتو

سمه، غر، ځنګل یې اور کړ د هوسیانو

چا لیدای نه سوای تړولې د ګیدړانو

په غارو کي آرام نه و د خوارانو

که به وړی و که نه و ده وژل کړل

له سهاره تر ماښامه یې داړل کړل

له ځنګله څخه کوچ وکړ چغالانو

تخم ورك سو د هوسیانو د سویانو

ګوره څرنګه دا فکر ور پیدا سو

چي د شپې روان د شیخ د کور پر خوا سو

شیخ چي ولیدی زمری، ویل یې وایه

څه مشکل یې راوستلی تر دي ځایه

اوس به چا یې پر دي سیمه کړولی

په ځنګله کي خو تر تا نسته ښاغلی

زمري وویل دا نن ځکه غړومبېږم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يو بل موږك زمرى نه كې ډارېږم

بل مي ښكار ميندلى نه دى په ځنګله كي

ګوندي ستا غوښي د زړه سوده را وكي

چي زمري كړې شيخ ته سپيني خپلي داړي

شيخ يې تو كړلې له قهره پر مخ ناړي

ويل ځغله زما له كوره څخه ورك سه

نه لېوه يې نه زمرى بيرته موږك سه

زمري وكتل و ځانته چي موږك سو

پښېمانى څه ګټه نه كول هك پك سو

د خپل غار پر لور يې پورته كړل ګامونه

رېږدېدله يې لكى، اوربوز، غوږونه

خو په غار كي نه ملګري نه خپلوان وه

ده وژلي وه كه ورونه كه سيالان وه

چي په شاوخوا كي پاته موږكان وه

ټول د ده د وينو تږي دښمنان وه

په هر پوست كي يې وژلي حيوانان وه

موږكان وه كه پسونه كه لېوان وه

چي د بل په متو غټ سي يا زمري سي

په هغه ګړي له قام څخه پردي سي

اول غوښي خوري د خپلو قربانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښخوي داړي په خپلو په يارانو

دا يې هېره وي چي نن ته تېرېدل سته

چي هسکېږي يوه ورځ کښته کېدل سته

چي يې عقل خداى موړك غوندي کوچنى کي

يوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځى کي

2000- 2- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرچپه قضاوت

یو بډای په یو لوی ښار کې هستوګن و

نعمتونه یې پرېمانه وه شته من و

خدای ورکړي وه کورونه جایدادونه

له نیکونو ورته پاته وه باغونه

همېشه یې وه په کور کې مجلسونه

د رندانو د مستانو محفلونه

پرې راټول به تل ساقیان او مطربان وه

په وینا او په صفت به یې ګویان وه

همېشه یې مېلمانه پر دسترخوان وه

هم رندان، هم ملایان هم سرکاریان وه

غوړه مالو پکښې ژبې ټکولې

حاسدانو په غاښو شونډې چیچلې

یوه شپه یې کور کې نوې ننداره وه

په لکونو یې اخیستې منظره وه

د عصري هنر یو ښکلې نمونه وه

د رنګونو او خطونو تنسته وه

رابللي یې پوهان او هوښیاران وه

شاعران وه استادان، هنرمندان وه

هر یوه د منظرې صفت بیان کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې هر یوه پیدا ځانته جهان کړ

هر یوه ته ښکارېدې خپلې خبرې

مرغلرې او خوږې لکه شکرې

یو بډای چې تر دې نورو ډېر هوښیار و

پړسېدلی خېټور په غوښو بار و

ډېر شته من و مصاحب د شهریار و

همېشه په هر مجلس کې په ګفتار و

په ښې لاس یې و ځنځیر ښکلی د زرو

په کیڼ لاس یې وې ګوتمۍ د جواهرو

په غرور سو د تابلو خوا ته ور وړاندې

تر نظر یې کړله تېره لاندې باندې

یو څو ګامه را پر شا بیا ورنژدې سو

په ستایلو په تحسین د منظرې سو

ویل څه ښکلې ببرۍ دې څه بندر دی

څومره ښکلی ترسیم سوی په هنر دی

د بندر له څنګه وګورئ لوی ښار دی

سوداګر دې ګارګر دې کار و بار دی

څه عجب یې ترسیم کړې انسانان دي

د حیرت ګوته په غاښ هنرمندان دي

د تاریخ استاد را وړاندې سو میدان ته

د شاباس ګوته یې ونیول مېزبان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل ستا هنري ذوق دی د ستایلو

ګوهر نه دی د هر چا د پېژندلو

دې تابلو کې ما ته ښکاري قلاګانې

د قدرت او عظمتونو شاهدانې

پکښې پټ دي د پېړیو داستانونه

د تورزنو جنګیالیو تصویرونه

هر یوه کونج کې یې جلا ښخ دي نکلونه

هر یو نکل یې راسپړي تاریخونه

لوی ملا چې رابللی و جرګې ته

په ځیر ځیر به یې کتله منظرې ته

ده هم ورکړله تابلو ته خپله رایه

وې د لیري یو معبد وینم له ورایه

راته ښکاري یو ټولۍ د انسانانو

عبادت ته به روانه وې یارانو

بېله شکه دا نقاش خالق پرست دی

پر ښښتن باندې عاشق د مینې مست دی

چې یې هېر نه دی ښښتن په دې تابلو کې

ور په زړه یې دی یو رنګ سلو رنګو کې

دې مجلس ته چا شاعر و رابللی

په ثنا او په صفت کې و منلی

یوه لویه قصیده یې کړه آغازه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوربه د زړه له خوښي سره سازه

وې یې څه ښکلي موجونه څه څپې دي

په تابلو کي د رنګونو قافلې دي

سمندر دی د توپان پکښي نارې دي

د آسمان پر سینه لړي راخورې دي

له افقه د لمر وړانګي راښکاریږي

د روښاني آیندې پر لور ځلیږي

دې تابلو کي تاسي وینئ سیمبولونه

ترسیم سوي نن سبا او تېر وختونه

تاریخي قلا یې نقل د پرون دی

نن توپان دی لمر نښان د سباوون دی

د ګلبوټو پر ښاخونو چي زوزان دي

د یارانو په محفل کي غمازان دي

یو نقاش هم دې محفل ته ور راغلی

یوه کونج کي چیرته ناست و اسکېرلی

کوربه ږغ په لوړ آواز کړله نقاشه!

ته هم ورکه خپل نظر تصویر تراشه!

دا خو ته یې چي تابلو به دي ستایلای

یو په یو به دي رنګونه راسپړلای

ته پوهېږې په اسرار د تصویرونو

ستا به زده وي ګونګه ژبه د رنګونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قدم قدم نقاش راغی نیژدې سو

په ځیر ځیر په ننداره د منظرې سو

پر څېره یې د حیرت نښه ښکاره سوه

پر شونډانو یې نرۍ مُسکا خوره سوه

وې ببښکه د لکونو منظره ده

خو افسوس چې ځړېدلې سرچپه ده

ویرجینیا

1999- 12- 18

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ نصرالدین

ډېر پخوا په یوه کلي کي یو ځوان و

هم غښتلی هم په عقل پهلوان و

خو هر ګوره هم بېکسه هم نېستمن و

له نصیب څخه په زړه کي ګیله من و

نصرالدین وربانديې نوم ایښی خپل پلار و

نصروګی خلکو باله ځکه چي خوار و

نه یې ژمی نه یې دوبی په راحت و

له یخنیه له ګرمیه په زحمت و

زړه یې تور سو له خپل ملکه له خپل ښاره

له لویانو کشرانو سو بېزاره

ویل ځمه په سفر هر څه چي کېږي

له نصیبه له قسمته به پېښېږي

په خواری پسي یې لېځي وغړلي

په ملکونو ګرځېدی کلي په کلي

یوه ورځ پر نصروګي باندي تیاره سوه

په زیارت کي یې د شیخ پر لنګر شپه سوه

دا زیارت او دا لنګر د شیخ قادر و

په پیرانو کي منلی معتبر و

د زیارت هره ګوښه کي څو کوټې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې ناست وه مېلمانه کيسې تودې وې

له لنګره راوتلې کاسې ډکې

مېلمنو پکښې وهلې ګولې کلکې

په لنګر کې نصروګی ورته دېره سو

په ټولی د تيارخورو کې مېلمه سو

چې کيسې د مېلمنو يې اورېدلې

د خپل هوښ په ترازو کې يې تللې

د دروغو يې سل واورېدل نکلونه

ورڅرګند سول د لنګر او پير رازونه

نصروګی هم په خلوت کې پر سجدو سو

له سهاره تر ماښامه په نفلو سو

نه خوراك ته يې و پام نه و کيسو ته

کرۍ ورځ يې وه ورکړې و سجدو ته

په خبر چې ملنګان او درويشان سول

په ثنا او په صفت ورته ګويان سول

شيخه کله يې راغلی له کوم ښاره

مورِ دې ټول سو قرباني پر هغه لاره

نصروګي چا ته ورنه کړل جوابونه

ملنګانو پر زړه يووړله داغونه

يو مريد چې په دې نورو کې هوښيار و

د لنګر په لڅو پټو خبردار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي يې شيخ قادر ته ويل پيره

ستا قربان سم د شيخانو لويه ميره

زموږ لنګر لره راغلی مسافر دی

کری شپه پر سجده پروت دی بختور دی

له سهاره تر ماښامه کړي نفلونه

په سجدو يې سترې کړي محرابونه

نه دا ټوله ورځ له چا سره ږغيږي

نه خبرو نه کيسو ته وزګاريږي

نيمه شپه پير د خلوت پر لور روان سو

پټ په غوږ کي نصروګي لره ګويان سو

ويل ژر دي د مطلب خبره وايه

همدا نن شپه روانيږه له دي ځايه

نصروګي ويله پيره ستا قربان سم

ستا په امر به په نيمه شپه روان سم

په خوارۍ پسي له ښاره يم وتلی

مسافر د بل وطن په زړه نتلی

خپل نصيب کړم برابر پر دغه لاره

اوس کومك غواړم له تا او له باداره

پير را وايستې يو څو پيسې دباندي

په نرمي يې نصروګي ته کړې ور وړاندي

ويل څه دغه پيسې دي هغه خر دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازوه يې ډېر غښتلی ځناور دی

نصروګي پيسې راواخيستې حيران سوګ

پر خره سپور سو د نصيب پر لور روان سو

يو څو شپې يې مزل وکړ د دښتونو

خر يې زوړ و ژر ناروغ سو له مزلونو

نيمه ورځ يې ساه ښړل پروت و پر لاري

له دوو سترګو يې راتلې د اوښکو داري

تر ماښامه نصروګی بيرته تنها سو

خر يې مړ په زړه زخمي په واويلا سو

خر يې ښخ کړ يو لوی قبر يې ور جوړ کړ

کرۍ شپه يې اوښکي توی کړې زړه يې سوړ کړ

په سبا يې ورته راوړه له بازاره

يوه سره او زرغونه جنډۍ تياره

ويل دا د غيبانه بابا زيارت دی

ما ميندلی د کلونو په زحمت دی

شپه او ورځ مې ورته کړې وظيفې دي

په نفلو مې سپينې کړې ورته شپې دي

لس پنځلس ځله خوب کې دی راغلی

په خپل لاس يې ما ته خپل قبر ښودلی

دا زيارت دی د زړه ماتو رنځورانو

د نېستمنو کونډو رنډو پردېسانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيارت خبري تلې تر وطنونو

غيبانه بابا مشهور سو پر ملكونو

چا غوايي ورته راوړله چا پسونه

چا پيسې ورته راوړې چا خيراتونه

كه سپاهي و كه كوتوال كه حكمران و

غيبانه بابا ته هر څوك ور روان و

په لږ وخت كي نصروگی شيخ نصرالدين سو

هم شته من سو هم ولي سو آس يې زين سو

اوازې يې سوې خپرې پر هيوادونو

تر نيژدې، ليرې، ورو، لويو ښارونو

درې څلور يې په نكاح كړلې عورتې

ښايستې وې لكه زركي لكه بتې

شيخ قادر ته احوال وركړ مريدانو

په لنگر كي تيارخورو ملنگيانو

چې يو شيخ دی پيدا سوی له شيخانو

وايي پير يم د خوارانو بې وزلانو

پښې لاسونه يې جوړ كړي د شلانو

بينا كړي يې دي سترگي د ړنديانو

هنگامه يې په ملكونو كي خپره ده

تر هر كونج پورې يې تللې اوازه ده

دې كيسو د شيخ قادر زړگوټی شين كړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوي شیخ د ده په خونه جوړ ناورین کړ

هم یې شیخ هم یې هوښیار مرید غمګین کړ

نیمه شپه وه را روان سو آس یې زین کړ

په زیارت کي یې د شیخ وکړه پوښتنه

هغه نه مانه خلوت کي ځوك دننه

خو چي نوم د شیخ قادر یې تر غوږو سو

سمدستي په خپل خلوت کي په ټوپو سو

ویل مه راځئ مجلس ته مریدانو

راز و نیاز دی په خلوت کي د پیرانو

چي یوازي په خلوت کي دوه شیخان سول

یوه بل ته یې کتل سره ګویان سول

د دې نوي زیارت نکل یې بیان کړ

حقیقت یې شیخ قادر لره عیان کړ

شیخ قادر ویل پر تا دي آفرین وي

ستا پر ټولو غلیمانو دي ناورین وي

زما او ستا حقیقت ځکه نن پنهان دی

چي په دواړو مو ملګری یو شیطان دی

چي پر خره باندې بیرغ دی درولی

د شیطان دي لاس تر شا دی اړولی

ښه یې وساته بچیه دا نسلي دی

پلار یې زما څخه جوړ کړی پیر ولي دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه سر یې لا ښخ دی په بل ښار کي

زر درویشه یې پراته ورته په لار کي

د هر چا د زړه حاجت په روا کېږي

رسینده دی د هر چا په داد رسېږي

زرغونې او سرې جنډې باندې رپېږي

د کلونو رنځوران پکښې رغېږي

په رمو ورته را درومي دروېږونه

ساده ګان یې پر زیارت کړي طوافونه

د پښتون قام دی کهول د جاهلانو

پکښې تل ګرځي فوجونه د پیرانو

کچکول نه پرېږدي خالي د ملنګانو

لېونی په دې وطن کي قلندر دی

د هر ټګ او د ټګمار یو تود لنګر دی

چي هر ځوك سي باوله خیرني ځوني

وربخښي خلك پیسې خوېندې او لوڼې

پرون ډم ورته راغلی نن آغا دی

هم سید دی هم بزرګ دی هم ملا دی

چي اوږده ږیره یې پرېښوده پېشوا دی

هر یو سترګی د رندو د ښار پاچا دی

که پر دې دنیا دې خوښ وي جنتونه

ښایستې حورې غلمان او شرابونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څو ورځې درته بويه خلوتونه

جوړوه په لويه لار کې زيارتونه

په ميراث پرېږده ټبر ته لنګرونه

پاچهي کوه نسلونه پر نسلونه

واشنګټن

2000- 4- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهار کړي اوښان

سره غرمه سوځنده لمر و سور بیابان
کمکۍ اوښه وه په پای کي د کاروان
دروند يې بار وربانديي ایښی د سامان و
غوټه کړی يې په مور پسي پېزوان و
چي هر څو يې پی کوله رباتونه
نه مزلونه خلاصېدله نه دښتونه
په ژړا ژړا يې ږغ کړل خپلي مور ته
خدايه څه مهال به ورسېږو کور ته
راته نه ښکاري دا لار د ختمېدلو
توان مي نسته په وجود کي د ځغستلو
لږ په ورو اخله قدم ګرندۍ موري
تر سږمو مي وزي نته پوري ووري
دومره ولي په تلوار اخلي ګامونه
یو په یو مي تول خوږېږي اندامونه
مور يې شنه د ژړا ولاړه ویل لوري
زما په پزه کي نتکۍ ده بختوري
په بل اوښ پوري مهار مي دی تړلی
د هغه مهار بل اوښ ته غځېدلی
لا په مخ کي لس یوولس نور اوښان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرندي په دې دښتونو کې روان دي

زموږ په مخ کې يو لوى اوښ دى زورور دى

نازولى د بادار دى زموږ افسر دى

د هغه مهار په لاس کې د انسان دى

د بادار له ساروانانو يو ساروان دى

ځي په امر د بادار او د لويانو

هغه نه ګوري خاطر د حيوانانو

زه پخپله يمه ستړې له مزلونو

زګېروى اورمه د خپلو اندامونو

په کلونو دې دښتو کې يم روانه

ستا په شان مې واك پردى دى له خپل ځانه

بند پر بند مې ټول وجود راته ژړېږي

هر هډوکى مې جلا جلا خوږېږي

له ناکامه ورم بارونه پر دې لاري

انسانان مې هره ورځ ګامونه ښاري

هره ورځ که سو را پام د ساروانانو

سمدستي مې خرڅوي پر قصابانو

وېشل کېږي به مې غوښې پر کورونو

د پښتيو، د لاسونو، د ورنونو

هغه لوى بختور اوښ چې نن غړومبېږي

يوه ورځ د ده نوبت هم رارسېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی به هم سي د قصاب تر چړې لاندې

یو بل اوښ به سي افسر تر نورو وړاندي

له ازله مو نصیب راغلی خوار دی

چي لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

ويرجينيا

2000- 19- 8

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابلیس پندونه

یو کیسه مي اورېدلې ده یارانو

د ابلیس د اولادونو شیطانانو

یوه ورځ ابلیس راټول کړل اولادونه

د چا سل وه د چا زر کاله عمرونه

ترې یې وپوښتې کیسې د عملونو

د خاورین بنده د کړو ګناهونو

څه تخمونه د فساد مو دي شیندلي

څه بدۍ مو دي په مځکه کې کرلي

مشر زوی چې یې په عمر زر کلن و

مخ یې تور په ونه جګ په اوږو پلن و

سمدستي سو د خپل پلار مخ ته ور وړاندي

شیطاني پاڼي یې کړلې لاندي باندي

ویل پلاره یوه ډله ماشومان وه

په خوښۍ د مدرسې پر لور روان وه

ما یې لاره کړه بدله و بازار ته

له مکتبه مې رهي کړله قمار ته

تله جومات ته بله ډله د زلمیانو

ما روان کړله پر لار د فسادیانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل او څو پرهېزګاران مي شرابيان کړل

له خلوته مي پر بده لار روان کړل

ابليس ورکړله پر مخ څپېړه کلکه

ويل يي چپ سه بېخبره بې درکه

لا اوس هم نه يې تر ځايه رسېدلی

ته وا نه يې له ابليس څخه زوولی

تا ته اوس هم شرابونه قمارونه

لا ښکارېږي جنايت او فسادونه

هی افسوس چي پر تا تېر سول زر کلونه

له خپل پلاره دي وانه خيستل پندونه

دوهم زوی سو را دمخه ويل پلاره

کښېنستلی پر ځای نه يمه بېکاره

پري به نه ږدمه چي يو سړی پر لار وي

چي ژوندی يم همېشه به مي دا کار وي

ډلي ډلي مي له لاري دي ايستلي

څوک مي غلا څوک مي زنا ته هڅولي

سل مي ښځي له مېړونو جلا کړي

نېکمرغيو ته مي ساندي دي وروړي

يو په بل مي انسانان دي قتل کړي

بې ګناه مي په ناحقه تور نيولي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابلیس وواهه پر مخ باندي په زوره

ویل کشکي ته پیدا نه وای له موره

ته لا اوس هم خبر نه یې فساد څه دی

د نېکیو او بدیو بنیاد څه دی

چي انسان خدای له ازله پیدا کړی

په خمیر کي یې فساد دی ور اخښلی

پر دنیا چي خدای کرلي دي قومونه

د انسان په وینه ګډ دي فسادونه

که پر مځکه شیطانان وي او که نه وي

که دامونه د شیطان وي او که نه وي

انسانان به وي اخته په بدو چارو

دا دنیا به مالامال وي له بدلارو

خبردار چي نوم د قتل ښوك یاد نه کړي

په نامه د قاتلانو زړه ښاد نه کړي

ما د قتل نوم دنیا ته دی راوړی

ما د ورور په چاړه ورور دی حلال کړی

ما هابیل دی په قابیل باندي وژلی

ما د خون او قتل تخم دی کرلی

چي پر مځکه انسانان وي دا به کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تېغونو به سرې وينې راڅڅېږي

هغه زوی چې يې تر ټولو کشری و

هم خوارځواکی هم په ونه ټيټ ګردی و

خو په کور کې د شيطان لکه زمری و

هم په عقل هم په ژبه ګړندی و

ويل پلاره ما ټول کال زحمت ايستلی

شپه او ورځ مې په خوارۍ دی ځان وژلی

کښېنستلی کرار نه يم له چالونو

يو ګړی نه يم بېغمه له دامونو

هلته ليرې يوه ښار کې حکمران و

هم هوښيار و هم عادل پر خلکو ګران و

پر وطن يې جوړه کړې کراري وه

شپه او ورځ يې په کورونو کې ښادي وه

ما راپورته يو نا اهله کړ د ښاره

د قدرت مې ورته جوړه کړله لاره

اوس په ښار کې دا نا اهله حکمران دی

يو ناپوه دی په ګونګۍ ژبه ګويان دی

په وطن کې عدالت نسته ستم دی

خوښي نسته واويلا ده تور ماتم دی

نه مېلې سته نه سازونه نه جشنونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه زلمي او پېغلې ګډ کوي رقصونه

نه هوسيو غوندي ښکلې نجونې غورځي

نه خندا د چا پر شونډو باندي ګرځي

چي هوښيار دي نن سبا ورنه کوچېږي

د حاکم له لاسه مېنه سپېره کېږي

له خوښيه ابليس وکړله چيغاره

اخ تر خوله دي سم قربان زويه هوښياره

زوی دا ستا په شاني ښايي ابليس پلار ته

شرمنده دي مشران وي ستا کردار ته

چي نا اهله په وطن کي پر قدرت وي

تباهي به يې ليکلې په قسمت وي

اوس پخپله يو د بل په لاس قتلېږي

اوس پخپله د انصاف تله ورکېږي

نه تميز د ښو او بدو به اوس کېږي

نه په شرم نه ګناه به څوک پوهېږي

نه به لاس د چا ګرېوان ته ور رسېږي

نه ظالم به له مظلوم څخه بېلېږي

نه په داد به څوک رسېږي د خوارانو

نه به اوري څوک فرياد د مظلومانو

قاتلان به ګرځي سرې سترګې په ښار کي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېگناه به قصاصېږي په بازار کي

چي د چا په سر کي سترګي د ليدو وي

ورته مخ به د ناورين او جنازو وي

د چا عقل چي انسان غوندي پر لار وي

يا په دار لکه منصور يا به سنګسار وي

چي نا اهله واکداران چيري پيدا سي

د تيارو سي ورته مخ د ورځو شا سي

که مو نه سرېږي زړه په انسانانو

که تباه غواړئ نړۍ د بندګانو

که اورونه ابدي غواړئ بچيانو

که دوږخ مو وي مطلب د دې خاکيانو

که تل غواړئ پاچهي د شيطانانو

واك ضرور دی د نااهلو حاکمانو

ويرجينيا

1999- 4- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصیل میراث

یوه ورځ کاروان روان و په دښتو کي

په اغزو کي د اهاړ په سرو غرمو کي

له توند باده سره دوړي بادېدلې

زنګولې په قافله کي شرنګېدلې

خولې او پزي وې پېچلي ساروانانو

لاري ورکي وې په دوړو کي له سپیانو

غرغړې به کړې په دوړو کي اوښانو

هم رمباړې به سوې پورته له جونګیانو

په دې ترخ کي یو جونګی پلار ته نیژدې سو

تري یې وکړله پوښتنه په ګیلې سو

ویل پلاره زما په زړه کي ده پوښتنه

اندېښنه مي دا څو ورځې خوري دننه

ستا په مخ کي زه بل اوښ ګورم روان دی

نازولی د صاحب او د ساروان دی

ساروان تل کوي خبري د ماریانو

ماري اوښ وایي اصیل دی د اوښانو

زه چي ګورم اصیل نه رامعلومېږي

خوراک ډېر کوي له بار څخه ببرېږي

چي تر بار لاندي یې لړ اوړې درنې سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم غړومبېږي هم يې پورته غرغړې سي

د ماريانو وي اكثر بدرنگي غاړي

لا په لار كي بېهوده وهي رمباړي

پر هر ځای چي اغزي ويني پر حمله كي

هر گړی به غاړه شپږ گزه اوږده كي

هم په ونه تر ده جگ هم زورور يې

هم په څغاسته كي چابك يې هم زړه ور يې

هم درانه دربانديي بار وي تل بارونه

هم دښتونو كي اوږده وهي مزلونه

نه تمامه ورځ په غم كي د خورا ك يې

نه كمزوری يې تر هر يوه چالاك يې

ماري څرنگه اصيل وي په كتار كي

څوك به وي چي په دې سُر مي خبردار كي

پلار يې غاړه كړه اوږده بيا يې كړه كړه

ورته لنډه يې د ژوند اوږده كيسه كړه

ويل دا قانون دا زر كاله جاري دی

د هر اوښ لكۍ چي وتړې ماري دی

له ماري اوښه هر اوښ چي پيدا كېږي

د ماريانو په كتار كي حسابېږي

چي پيدا سو له ماري هغه دي ښه خوري

د كاروان مخ كي روان كمه دي نه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم اصيل هم نازولی د اوښانو

هم منلی د ساروان هم صاحبانو

خو چي زموږ په څېر نه اصل نه ماري وي

نه په مخکي يې ساروان رهي کاري وي

هم به ځي تر قصابانو هم باري وي

په قسمت يې رسېدلې تل خواري وي

تل يې نته وي په پزه درد په ځان کي

د ماريانو تر شا درومي په کاروان کي

کله کله ساروان ورکړي ګوزارونه

له وهلو يې خوږېږي اندامونه

تل حساب وي د کم اصلو په حساب کي

نوم يې نه وي د ماريانو په کتاب کي

چي خبري د کاروان سي يا د بار سي

زموږ په ډله کي يې لس اوښه په کار سي

او چي وخت يې د خوراك او د اغزو سي

هلته هر څه پر ماري باندي پېرزو سي

2001- 9- 16

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرگ او باز

یوه ملك كي هستوګن چېرته لوی خان و

خان لا څه چي په تربرونو كي سلطان و

په سلګونو يې جوړ كړي وه باغونه

بهېدل يې په شنو مځكو كي سيندونه

ډېر شوقي و د ښكارونو د بازانو

په بازانو كي پاچا و د سيالانو

ډلي ډلي يې درلودې د مرغانو

د كوترو د سيسيو د چرګانو

يوه ورځ د چرګ او باز سره جرګه سوه

د جرګې خبر كرار كرار ترخه سوه

كلنګي چرګ ته باز وويل مغروره

كبرجنه بې وفا يې لكه توره

له سهاره تر ماښامه په نس موړ يې

پر بامونو باندي ګرځې په زړه سوړ يې

كرى ورځ درته رسېږي نعمتونه

د جوارو درته ډك دي ګودامونه

نه مي وړى يوه ورځ يې ته ليدلى

نه په كار پسي بادار يې استولى

نه له تا كوي څوك تمه د كارونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وزر لرې د لويو پروازونو

ورځ دي تېره په خوښۍ سي په سيلونو

د مستيه باسي زور تر آذانونو

خو چي كله نوكر ځغلي چرګان نيسي

دوی دوې خپلي كړي دوې پور كړي دوې رانيسي

كه كمكي دي كه لويان دي په نارو سي

څوك په منډو سي څوك پورته پر بامو سي

ته هم ګډ سې په ټولۍ كي د چرګانو

خلاصوې يې په ځغستا له انسانانو

زه چي باز يم خدای راكړي شهپرونه

تر ياغي وزر مي لاندي دي لوی غرونه

د آسمان پر لور كومه پروازونه

كښته وينم سمندر خوني موجونه

له هيبته مي پر مځكه مرغان ورك سي

په سينه كي د آسمان تيت او پرك سي

له مشوكي له منګولي مي لړزېږي

د سرو سترګو له هيبته مي ببرېږي

زه راوړم له هسكو غرو ښخه ښكارونه

زما له وهمه په هوا كي چوي زړونه

خو چي كله مي بادار و بولي ځانته

له آسمانه يې رالوېږمه ګرېوان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا يې کښېنم پر اوږو يا پر لاسونو

منتظر د اشارو يم د امرونو

کلنګي چرګ ويل غوږ ونيسه بازه

زه او ته دواړه مرغان دواړه همرازه

ستا خبري د شهپر مي اورېدلي

د تېره منګول کيسې مي دي منلي

مګر تا کله پوخ کړی باز ليدلی

تا کباب دی د بازانو اورېدلی

کله باز دی چا خوراك لره وژلی

تا ليدلی دی په سيخ چېرته پېيلی

زما په مخ کي زما چرګوړي حلالېږي

زه يې وينم زما همزولي کبابېږي

چي د خان په کور کي ږغ د مېلمستيا سي

د چرګانو په کور ګډه واويلا سي

هر يو چرګ خپله چاړه ويني اوبو کي

د سيني ورنونو غوښي په دېګو کي

د جوار چي موږ ته ډك لري لاسونه

زموږ پر غوښو هره شپه باسي تېغونه

او چي تا کړي د شهپر لاپي آغازي

نو در واخله دا يو څو خبري سازي

ته ښاغلی يې په کور کي د خانانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په ښکار وزي د خپلو همنوعانو

ځان پاچا ګڼي په کور کي د مرغانو

خو په لاس کي يې غلام د انسانانو

تر هغو به يې خانانو ته منلی

چي د ښکار له زوره نه يې لا لوېدلی

چي تېره دي وي منګول تېز دي شهپر وي

په آسمان او سمندر کي دي لاس بر وي

يوه ورځ چي دي منګول کي ختم زور سي

په هغه ورځ به دي ژوند درته پېغور سي

يو کم اصل درته وايي بل بد ذاته

د ناز کور به دي سي بل ظالم ته پاته

چي تر تا په زړه کي سخت او ګرندی وي

په نيولو او څيرلو کي زمری وي

لټوي چي غر او سمه لاندي باندي

په منګول څيري نسونه وروسته وړاندي

ستا په شان به هغه هم اخته په ښکار وي

نازولی به د مير او د بادار وي

ته به هېر يې د بادار د نوکرانو

مسخره به يې د ډلي د چرګانو

ويرجينيا

2000- 8- 18

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیشو توبه

ډېر پخوا وه په کلا کې یوه خونه

پکښې جوړ وه ګدامونه انبارونه

هم د وریجو هم جوارو پرېماني وه

هم شکري هم غنم وه جوالونه

موږکانو جوړه کړې ورته لار وه

په دې خونه کې یې کړي وه غارونه

چې پیشو به راښکاره سوه دوی به ورك سول

له غارونو به یې نه راتلل ږغونه

یو څو ورځې پیشو پاته سوه دننه

هره ورځ به یې څارل د دوی کارونه

ګوندي نن یا سبا وړې سي راووزي

موږکان په وجود خوار وړې نسونه

ورځ به خواره وي د دوی زما به مېله وي

د هفتو میاشتو به واخلم کساتونه

په لکیو په برېتو به یې کړم لوبې

په پنجو به یې څیرم نازك پوستونه

نازوي به مې بادار او بي بي دواړه

د موږك غریب څوك اوري فریادونه

یوه ورځ د یوه غار په خوله کې ناست و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو موږك اوږده برېتونه بوخ غوږونه

د پیشو چي ورته پام سو پر سجده سوه

ځو يې پرله پسې وکړله نفلونه

لاس يې پورته کړ و خدای ته په دعا سوه

ويل ته مي را معاف کړې ګناهونه

ما وژلي بې آزاره موږکان دي

په دنیا کي مي ډېر وکړل آزارونه

څه عاجز څه ښکلي ښکلي بندګان دي

بې ګناه مي ولي وکړله خونونه

دا توبه مي کړې قبوله لويه خدايه

ما ته مه کړې را نصيب ستا عذابونه

موږك واورېده توبه د پیشو جاني

استغفار او ډول ډول قسمونه

د پیشو ژړا يې ولیده په سترګو

چي کول يې د قبلې پر لور خواستونه

وروسته ورو سوه د موږك خوا ته روانه

ويل واوره ما خوړلي سوګندونه

باقي ژوند به مي طاعت او عبادت کړم

په پرهېز به تېروم پاته کلونه

که چا غوښي په خيرات کي راکړې خورم يې

نور پر ما باندي حرام ژوندي ښکارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور له غار څخه راووزه موږك جانه

د كندو په مخ كي جوړ كړه اتڼونه

مبارك دي د كندو غوړي مېلې سه

ځه خوښي كوه نڅا كوه رقصونه

پر دنيا درته څوك څه ويلاى نه سي

دي جهان كي ځانته جوړ كه جنتونه

موږك واورېدي خوږې خوږې خبري

نه يې پښې په حركت سوې نه لاسونه

د پيشو د نصيحت اثر ونه سو

و موږك ته يې معلوم زاړه مكرونه

نور پيشو سوله له غاره څخه ليري

ويل گوره زه پر شا اخلم گامونه

كه له دې تر هغه غاره پوري ولاړ سې

در كومه تا ته لوى لوى انعامونه

يو به در كم د كندو اختيار په لاس كي

بل درښيمه د وريجو گودامونه

د غوړيو ذخيرې ته به دي بوزم

تر قيامته به در غوړ كمه برېتونه

تر خپل غار پوري به دونه بوره يوسې

چي بسيا دي اولادونه سي نسلونه

د موږك تر خولې اوبه راتوېېدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور ته يې راتلل ټول نعمتونه

مگر تېره يې پيشو کړه له نظره

ژړي سترگي سپين تېره تېره غاښونه

ويل ما لره د غار قناعت بس دی

خدای دي تا ته کړي په برخه جنتونه

فاصله ده ډېره کمه انعام زيات دی

په دې کار کي راته ښکاري حکمتونه

هسي نه چي زه له غار څخه در ووزم

ته مي ښخ کې په سينه تېره نوکونه

دښمني مو پخوانۍ ده زر کلنه

زما نيکونو ازمېيلي ستا نيکونه

ستا نيکونو داسي ډيري توبې وکښې

داسي ډېر يې ننگولي محرابونه

داسي ډيري توبې ماتي سوې نيمگړي

نيمه خوا سوله قولونه پرهېزونه

خو گناه نه د توبې نه د سجدې ده

ستا په خټه کي اخښلي دي ظلمونه

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ پر پوستین دی

یوه ورځ ملا په خپل کور کې بیده و

په خوږو خوبونو مست لکه مینده و

سپیني غوښي يې خوړلي تر سړمو وې

ښوروا ګاني يې څټلي د کاسو وې

خورهار يې رسېدی تر ګاونډيانو

حرام کړی يې و خوب د ماشومانو

چي پر اړخ به راواړاوه مېرمني

بیا به ستوني ستغ سو لاندي تر بړستني

تر پخوا به يې په لوړ اواز خورکی سو

لا په منځ کي به زګېروی کله شپېلکی سو

له ناکامه به يې ښځه په ژړا سوه

خپل مېړه يې خواږه خوب لره بلا سوه

نیمه شپه يې د کور مخي ته غوغا سوه

څه سړي وه څه د سپیو هم غپا سوه

وار په وار پورته کېدله آوازونه

د ملا مېرمني ونيول غوږونه

پنځه شپږ ځله يې خپل مېړه ټېله کړ

بیا يې کش يو ځل تر لاس بیا تر سړمه کړ

ويل کښېنه د کور مخي ته جنجال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم د سپیو هم سړیو غالمغال دی

زموږ کوڅې ته به حتماً وي غله راغلي

یا به څوك وي چا وهلي یا وژلي

ملا غاړي کړې تازه یو څه حیران سو

پر اوږو یې کړ پوستین پسي روان سو

په کوڅه کي ځراغ نه و توره شپه وه

شپه د ژمي هم سړه وه هم تیاره وه

څو کسان وه په کوڅه کي یې دعوه وه

یو له بله یې وهلي وه جګړه وه

ملاجان ته پته نه وه چي د چا سي

چي د کوم یوه دښمن د چا پر خوا سي

یو او بل ته په خبرو په کیسو سو

په تیاره کي د جګړې په خلاصېدو سو

چي ملا کړ ځان تیار د جګړې لور ته

چا پوستین کړ له اوږو ورڅخه پورته

چي هر څه یې شاوخوا پسي ناري کړې

چي یې جوړي سوي سوي غلبلې کړې

مځکه چاك سوه پکښې ورك د ده پوستین سو

د ملا مسکین پر کور باندي ناورین سو

خلك ستړي جګړه خلاصه کراري سوه

په تیاره کوڅه کي بیرته خاموشي سوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مېرمني يې آغازي کړې پوښتني

د ملا تر زړه وتلې د غم ستني

ویل مه کوه پوښتنه د وګړو

زما پر خوار پوستین جګړه وه د زوی مړو

چي پوستین له منځه ووتی جنګ سوړ سو

بدي ولاړه هر سړی له جنګه موړ سو

په پردي جنګ کي بايللی مي پوستين دی

پر لرمون مي چړې ګرځي زړه مي شين دی

چي ناحقه پردي جنګ ته ورګډېږي

خپل پوستين به يې د غلو په لاس کي لوېږي

له ملا څخه خوابدي سوه عورته

اوس ګيله وکړي له غلو که له قسمته

ويرجينيا

2002- 3- 13

د آفتونو مور

څو چرسيان سره راټول وه هر يو سر و په کيسو

په دا منځ کي يوه ږغ کړه کور دي وران سي د شلومبو

که زه هره ورځ پاچا سوم زه به منع کړم شلومبې

لوی دښمن به تر دې نه وي په دنيا کي د نشې

هغه بل باندي را ږغ کړل چي شلومبې له کومه کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د سر دښمن مستې دي چې شلومبې څيني جوړېږي

له مستو که مو خالي کړل په دنيا کي وطنونه

نو به سر پر سر نشې وي پوچوو به چلمونه

ها دريم چرسي را ږغ کړه ويل ټول نشه ښکارېږئ

له مستو او له غړکي او شلومبو څخه بېرېږئ

که شيدي پر دنيا نه وي نه مستې نه به شلومبې وي

نه غړکه به څوك شاربي نه دښمن به د نشې وي

علت ما درته پيدا کړ فکر وکړئ هوښيارانو

د شيدو چاره په کار ده که نشه نه ياست يارانو

د مجلس په يوه کونج کي بل چرسي و غزېدلی

دې کيسې ته يې تر پايه غوږ نيولی چرت وهلی

ويل اوس راته معلوم سواست چي نشه ياست بې عقلانو

دا څه ګډي وډي واياست بې خبرو سودايانو

نه شيدې دي نه مستې دي را رواني له آسمانه

نه وياله له شلومبو ډکه چا ليدلې ده روانه

له غړکي به خلاص نه سئ پر دنيا چي ژوندی غوا ده

دا د هري بدۍ سر دی دغه زموږ په ځان بلا ده

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو خولې نه تړلې کیږي

یو سړی و خپله ښځه ورسره وه

دی پیاده ښځه پر خره باندې سپره وه

د مېړه او د مېرمنې مرکه وه

څه غیبت و څه صفت کیسه توده وه

څه له یونه څه له خواښې په ګیله وه

څه یې نورې کیسې کړې لاره اوږده وه

پر سړي باندې مېرمن وه ډېره ګرانه

یوه ورځ یې سترې نه سو له بیانه

چیرته ناسته وه ټولۍ د بېکارانو

مسافر ته یې سو پام د ظالمانو

ویل ګورئ دا بې شرمه بې غیرته

دی پیاده ځي پر خره ناسته ده عورته

دا وطن به له بې ننګو خرابېږي

نه له خلګو نه له قوم څخه شرمېږي

نه معلوم دی ورته قدر د مېړونو

نه بېرېږي د عالم له پېغورونو

د مېړه مقام کتاب دی ذکر کړی

خدای پخپله په قران کې پېژندلی

کموي د مړو قدر بې ننګان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بې قومه دا بې پلاره ناکسان دي

سړي واوریدې د ډلي سپکي سپوري

لا تر غوږ یې سوې یو څو خبري نوري

ویل ښځي ته پیاده سه زه سپرېږم

د دي خلګو له پېغور څخه بېریږم

چي له کلي څخه ووتو دباندي

زه پیاده ځم ته سپره له ما د وړاندي

چي پیاده ښځه روانه سړی سپور سو

په یوه ګړي کي جوړ ورته پېغور سو

ویل وګورئ ظالم چي پر خره سپور دی

په مزلو یي ښځه مړه کړه مخ یې تور دی

جګه ونه سور یې مخ دی اوږي پلني

په مړانه کي کمزوری تر مېرمني

مور او پلار دا خېټور دی نازولی

په خواري یې د لمر مخ نه دی لیدلی

دا له خدایه نه شرمېږی ظالمان دي

په بیابان کي ګیدړان د کور زمریان دي

چي په کور کي وي لوی سوي نازولي

دوی سپاره ښځي پیاده ورسره ځغلي

همېشه د بل په لاس په نس ماړه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د جنګ دي نه د ننګ تیار خواره دي

چي سړي خبري واوریدې حیران سو

سمدستي له خره راکښته سو روان سو

خر دمخه دوی تر شا وهل مزلونه

ویل ګوندي اوس به کم سی پېغورونه

لا يې شل قدمه نه وه اخیستلي

لا د کلی منځ ته نه وه رسېدلي

چي تر غوږ يې سول د خلګو آوازونه

د هلکانو د لویانو ریشخندونه

دا سړی او ښځه دواړه لېونیان دي

خر دمخه دوی پیاده پسي روان دي

که پر ښنو يې دی دا اوږد مزل وهلی

نو يې خر د څه دپاره رانیولی

په خندا یوه را ږغ کړله ځوانانو

له عالمه بې خبره هلکانو

دغه خر يې هم ملګری هم رهبر دی

په دښتو کې لار ښوونکی د سفر دی

دوی له خره سره روان ورسره مله دي

که دا خر ورسره نه وي دوی ړانده دي

هم مېړه هم يې مېرمن پر دې سلا سول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ناکام ښخه سپاره د خره پر شا سول

بیا له سره یې شروع خپلې کیسې کړې

ور په زړه یې تېرې تېرې خاطرې کړې

ور په یاد یې کړل د خلګو ریشخندونه

پر هر موړ باندی ښکنځل او پېغورونه

چې ناڅاپه یوې ډلې د ځوانانو

له عالمه بې خبره بې کارانو

ویل وګورئ دا څونه ظالمان دي

پر یوه خره سپاره دوه تنه لویان دي

نه زړه سوی لري دا خلګ نه زوربېرې

نه له خدای نه له عذاب ښخه بېرېږي

نه یې شرم له مخلوقه د دنیا سته

نه په زړه کې یې څه ویره د عقبی سته

که هر څو یې ځان له موړ ښخه پردی دی

که حیوان دی ژبه نه لری ګونګی دی

خو د خدای له قهره هم بېره په کار ده

یوه ورځ د ټولو خلګو ګور ته لار ده

پر حیوان باندې چا ایښی دومره بار دی

خدای ته وګورئ یو څه انصاف په کار دی

په قیامت به را ژوندی دغه حیوان سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي به د خاوند پر لور روان سي

دی به ځغلي خر به جګ ورباندي سپور وي

په اوږو به ساه شړی مخ به يې تور وي

له مېږه له ښځي ورکه سوله لاره

هم له خره هم سفره سوه بېزاره

مېږه بيا پر پښو روان ښځه سپره سوه

بيا له سره هغه نوې ننداره سوه

دروازی د ښار بندېږي په قلفونو

څوك تړلای نه سي خولې د عالمونو

ويرجينيا

15/3/2002

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيطاني دعا

دوه ياران سره ملګري وه کلونه

يو يې ژوند يو دسترخوان و يوه خونه

يو يې ټينګ پر عبادت مسلماني و

تل پر وخت به يې کول پنځه لمونځونه

د کال ښې ورځې به تل روژه په خوله و

کله کله يې د شپې کول نفلونه

د پيرانو د شيخانو اخلاص مند و

په هر ښار کې ور معلوم وه زيارتونه

يوه ورځ سهار وختي لاس په دُعا و

لوی څښتن ته يې زاری کړلې خواستونه

ويل خدايه ګناهونه مې مهاف کې

ما ته را مه کړې په برخه دوږخونه

دروازې دې د کرم کړه راته خلاصې

دښمنانو ته نصيب کړه دوږخونه

په طاعت مې سپينې کړې درته شپې دې

شپه په ورځ درته کوم عبادتونه

دې وطن کې دلته داسي بندګان دې

چې يې خوښ دې د لمانځه پر وخت خوبونه

نه زما چيغې نه آذان د ملا اورې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر نوم باندي کاږه کي دوه غوږونه

په بستر کي يې اوږدې پښې غځولي

دوی به هم د جنت غواړي نعمتونه

پر ځای پروت کړ سر راپورته ويل خوار سې

له خپل خدايه درته غواړه جنتونه

څه مېلې کوه د حورو په لښکر کي

دربخښلي مي قصرونه کوثرونه

شل جنته او زر حوري دي نصيب سه

خدای ته ولي کوې زموږ شيطانتونه

ويرجينيا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړلی خورجین

یوه ورځ صحرايي ګرځېدی په ښار کي

کری ورځ يې تېره کړې وه بازار کي

چي څه شيان يې په بازار کي رانيوله

سمدستي يې په خورجین کي قلفوله

تر ماښامه يې ځان سترۍ په سودا کړ

دروند خورجین ډك له مالونو يې په شا کړ

سترۍ سوی کری ورځ و په مزلونو

په ملا کړوپ سو بوج يې زيات و د مالونو

د بازار له شورماشوره چي ګوښه سو

په اوږو يې سا شړل يو ځای دمه سو

سترۍ ځان يې هغه دم خوله خوله سو

صحرايي په خرهاري سو بيده سو

غل ظالم تمامه ورځ په ده پسې و

چي هر ځای و صحرايي دی به هورې و

په کراره يې ترې پورته کړل مالونه

صحرايي ته يې ور پرېښوول خوبونه

نيمه شپه وه چي راويښ سو له خوبونو

ويې نه ليدی خورجین ډك له مالونو

په خواريو چي ګټلي يې پيسې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تنهاکي یې لاسونه غبرګي پښې وې

هر څه تللي وه د ده په خوله ایرې وې

ورته پاته د غم پېتې اندېښنې وې

په ژړا سو په نارو سو په بغارو

چوکیدار یې هم خبر سو په چیغارو

یو ناڅاپه ور نه هېر سول ټول غمونه

په خورجین کې یې په یاد سول دوه قلفونه

چې یې ولیدې کیلۍ او خپل جېبونه

په خندا یې سره ټك وهل لاسونه

ویل خلك مې ساده بولي هوښیار یم

زه په عقل کې د غلو د مشر پلار یم

چې کیلي راسره ګرځوم تیاره

غل به څنګه کې پیدا خورجین ته لاره

د هغه وطن پر مال به د غلو شپه وي

پر میدان چې یې پرې ایښې خزانه وي

په میراث کیلۍ پاتېږي تر نسلونو

نه درك د خزانو وي نه قلفونو

ویرجینیا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قدرت نشه

پخوانیو زمانو کې یو لوی ښار و

چېرته لیرې په شنو غرونو کې ایسار و

له نړۍ څخه یې بېل وه عادتونه

له مخلوقه یې جلا وه رواجونه

یو یې دا و له سلګونو رواجونو

پاچهي به هیچا نه کړل په کلونو

نه له پلاره پاتېده پاچهي زوی ته

نه هوس د میراث پاته کم او لوی ته

په دې ښار کې یې جوړ کړی یو میدان و

د ښار ټولو اوسېدونکو ته عیان و

هرې درې میاشتې میدان کې غونډېدله

د قاضي مخې ته ټول حاضرېدله

لوی قاضي به ګیند را خوشې پر میدان کړ

او جارچي به په هغه ګړي اعلان کړ

که هر چا کړ دا ګیند پورته زموږ پاچا دی

پوره درې میاشتې امیر دی زموږ پېشوا دی

چې یې درې میاشتې د قدرت پر تخت تېرېږي

په هغه ورځ به یو لاس ورنه پرې کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهدان که د چا ډېر وه د ظلمونو

ترې به سترګه ایستل کېږي په سیخونو

نه دعوه نه بهانه سي څوك منلاى

نه یوه ورځ پاچهي سي اوږدېدلاى

په دې ښار کي د قدرت لېوني ډېر وه

پاچهۍ لره تر لاس تر سترګه تېر وه

د دوی مخي ته لاسونه پرې کېدله

لا د چا سترګه په سیخ ایستل کېدله

د قدرت ګیند چي به خوشي پر میدان سو

د نیولو په تکل به زوړ او ځوان سو

د قدرت دپاره هر یو تر لاس تېر و

هم د لاس هم یې د سترګي نعمت هېر و

چي په برخه به د هر سړي قدرت سو

چي به پورته څوك پر تخت د سلطنت سو

په غوغا به یې په ښار کي ځوان او زوړ کړ

په دریو میاشتو به یې زړه په خلکو سوړ کړ

پس له وخته به روان و کړه غاړه

چا او چا بایللی لاس او سترګه دواړه

یوه ورځ چي ګیند را خوشي سو میدان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جارچي خوله وه سمه کړي و اعلان ته

چي راټوپ کړله میدان ته یو وګړي

نه يې لاس و نه يې سترګه د زوی مري

چا پوښتنه ورنه وکړله نادانه

ته په څه منډي وهې موړ يې له ځانه

په دريو مياشتو کي به لاس درنه اره کړي

يا دي ښايي بله سترګه در ړنده کړي

ويل درې مياشتي چي کړې مي نشه ده

لا په زړه کي مي هغه نشه تازه ده

لا هنوز لرم يو لاس او يوه سترګه

د قدرت نشه مي نه پرېږدي تر مرګه

که لاسونه مي پرې کېږي سترګي نه وي

د دريو مياشتو پاچهي به مي په ښه وي

په دريو مياشتو کي به ډېر کم بې لاسونو

ډېري سترګي به کم کمي له سرونو

چي قاضي وي چي دا ګیند او دا میدان وي

په دې ښار کي داسي ډېر به لېونيان وي

ويرجينيا

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانه

پخوانیو زمانو کې یو لوی خان و

پر باغونو یې ولاړ نیمی آسمان و

هم سخي و هم باتور هم ښکلی ځوان و

د زړه ډك لکه زمری و پهلوان و

مهربان پر یتیمانو پر خوارانو

پر پوښتنه و حاضر د رنځورانو

په پاللي همېشه مړه او ژوندي وه

په روزلي وه که غم و که ښادي وه

هره شپه یې مجلس تود و د یارانو

له قلا یې و ړغ پورته د سازیانو

چې سندري چا ویلې د ده مل و

چې په ښار کې ربابي و د ده خپل و

د چا غوړي وې چمبې په خیراتونو

چا یې وکړلې مېلې پر ذکاتونو

ډلي ډلي ورته ناست غوړه مالان وه

تر ښپلیو تر ګامونو یې قربان وه

شل او دېرش یې نوکران او مزدوران وه

په سل ګونو یې د مځکو بزګران وه

په دعا یې هم کوچنیان وه هم لویان وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پلټنو يې ياران او مخلصان وه

خو هر ګوره نه يې ورور و نه يې پلار و

نه يې زوی په نصيب کړی کردګار و

درې څلور يې واده کړي ارتينې وې

د ګلونو تر ګېډيو ښايستې وې

هره ښځه يې ښايسته وه بې سينګاره

لکه سرو زرغونه وه بې بهاره

خدای نور هر څه وه ورکړي بې اولاده

زړه يې ډك و لکه زخم له فرياده

خيرات کړي يې پسونه او غوايان وه

نازولي يې پيران او درويشان وه

په دوا يې ستړي کړي طبيبان وه

ننګولي يې په ښار کې کوډګران وه

په قسمت کې يې زوی نه و رسېدلی

له اولاد سره خدای نه خندولی

غم او فکر وار په وار وربانديې زور سو

خان رنځور سو پر کور پرېوتی نسکور سو

لا يې تبې وې ملګرې د دردونو

چې يې واورېدل د لويو تاوانونو

په درياب کې يې ډوب سوي وه مالونه

په تاوان کې ورنه ولاړل جايدادونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو يې خرڅي کړلې مځکې شنه فصلونه

قلاګاني اورشوګاني لوی باغونه

د تاوان له غمه لا پسي رنځور سو

د مرګي په انتظار يې هر تربور سو

ورځ تر بلي يې زور زيات سو د دردونو

طبيبان يې سول عاجز له درملونو

نه اثر کاوه ملا او تعويذونو

نه اميد له لويو لويو زيارتونو

آوازه سوه خان له رنځه نه جوړېږي

يا به نن وي يا سبا کار يې خلاصېږي

ناجوړی ته يې عاجزه طبيبان دي

په تعويذ يې ستړي سوي ملايان دي

پر ځواني يې د مرګي لاري سپري دي

پر فاني دنيا يې پاته يو ځو شپې دي

په قلا کي يې نور نه وه هوسونه

نه ياران وه نه مستي نه پايکوبونه

نه له هري خوني پورته آوازونه

نه خوښي وه نه نغمې وې نه رقصونه

نه د خان په کور کي هره ورځ ياران وه

نه په ورځ کي تر ده سل ځله قربان وه

يو اشنای چي تر دا ټولو پر ده ګران و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د خان دپاره ځان و هم جهان و

له سهاره تر ماښامه پر مېلمه و

لکه سیوری همېشه به ورسره و

ده به تل ویل که مال دی که مي ځان دی

تر وېښته مي قربان کړی د خپل خان دی

چي ژوندی به یم یوه ورځ بې له خانه

خدایه مرگ مي کړې په برخه له آسمانه

خدایه ته مي د خپل یار د بلا سپر کړې

د اجل غشی یې ما ته برابر کړې

خو چي ږغ سو د طبیب چي نه جوړېږي

خان که ژر وي او که وروسته روانېږي

نو اول ورځخه لیري هغه یار سو

له تربور سره ملگری سو اغیار سو

بیا یې نه وکړه د خان د رنځ پوښتنه

نه یې پل هغې کوڅې ته کړ دننه

په کوڅه کي یې د یار قدم پردی سو

د خان سیوری یې په سترگو کي اغزی سو

خو د خان اجل لا نه و رسېدلی

په تندي کي یې لا مرگ نه و لیکلی

لا یې پاته پر نابوده دنیا شپې وې

لا په برخه یې یو څو خوږې ترخې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بستر څخه راپورته سو روان سو

بیا په کلي په مالت کي ږغ د خان سو

بیا یې شاته ورپسې خپل نوکران وه

بیا یې خلك په ثنا صفت ګویان وه

زوړ اشنای چېرته له لیري را پیدا سو

خان یې ولیدی له ورایه په خندا سو

ښه سو خدایه چي دي بیرته خان را جوړ کی

په دښمن او رقیبانو مي زړه سوړ کی

خان له یاره په ګیله وکړه پوښتنه

نن دي څرنګه په یاد سوم درواغجنه

زه دا دوه کاله رنځور ومه ناتوانه

ستا په زړه کي یو ځل تېر نه سوم ناځوانه

یار یې خوله کړه ورته خلاصه ویل خانه

په پېغور پېغور مي مه شړه له ځانه

دا دنیا د مړو نه ده د ژوندو ده

چي ژوندي وربانديي ګرځي د هغو ده

طبیبانو ته ژوندی نه وې بللی

ملایانو هدیرې ته وې سپارلی

موږ هم نه وې حسابلی په ژوندو کي

ژر یا وروسته مو کتلې هدیرو کي

چي له مړو سره یاري کوي نادان دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېخبره له قانونه د جهان دی

اوس چې بيرته ژوندی سوی يې زموږ خان يې

په ژوندو کي تر هر چا راباندي ګران يې

ويرجينيا

2000- 3- 20

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library